

Поверення до витоків

العودة إلى الأصل باللغة الأوكرانية

Автор:

вельмишановний доктор

Абд ар-Рахман ібн Абд аль-Карім аш-Шіха

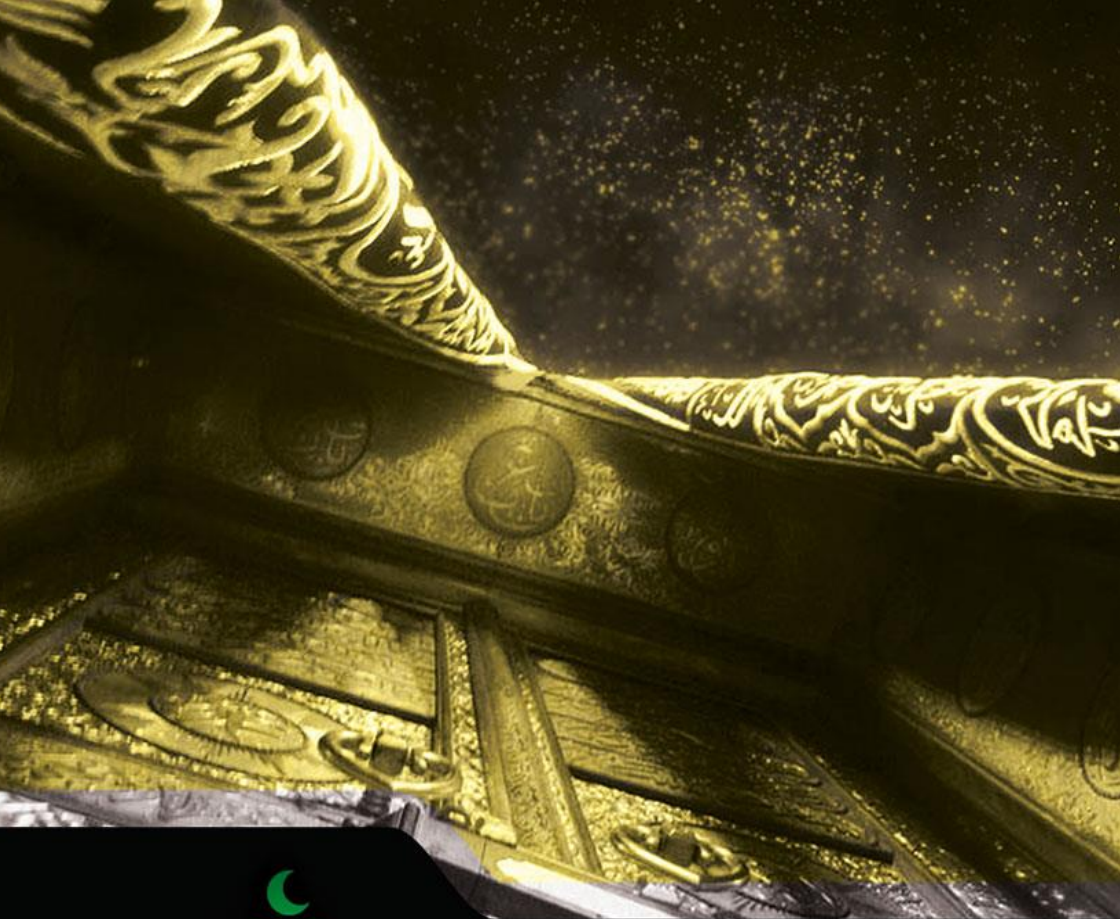
د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشیحة

Переклад з арабської:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Андрій Шустєров

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

В ім'я Аллаха Милостивого, Милосердного!

Хвала Аллаху, мир і благословення нашому Пророку
Мухаммаду, його сім'ї та всім сподвижникам.

Вступ

У цій невеликій книзі мова піде про те, як Коран розглядає питання, котре здавна бентежить розуми людства; питання, яке виникло не сьогодні, а існувало протягом усього людського буття. Ми поговоримо про основу всього – питання створення, воскресіння і відплати. Хтось увірував у це, а хтось – ні. Священний Коран розділив людей, які заперечують воскресіння, на декілька категорій. Деякі сказали, що це лише обіцянки пращурів, які діти успадкували від своїх батьків, а батьки – від своїх дідів. Всевишній Аллах сказав:

“Вони говорять: «Невже після того, як ми померемо й станемо прахом і кістками, нас воскресять? Це обіцяють нам, а ще раніше обіцяли нашим батькам. Та це тільки казки давніх народів!»”

(Аль-Мумінун, 82-83)

Дехто, виявивши зарозумілість і завзятість, вимагали воскресити тих, хто вже помер – своїх батьків і дідів – щоб увірувати. Про них Всевишній Аллах сказав так:

“Воістину, ці люди говорять: «Для нас буде лише одна смерть. Нас не воскресять! Тож приведіть наших батьків, якщо ви говорите правду!»”

(Ад-Духан, 34-36)

Частина з них вважали, що життя – це повторюваний цикл, котрий змінює покоління за поколінням: коли зникало одне

покоління, то з'являлося наступне. І так – без кінця і воскресіння. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах створив небеса й землю в істині, а також для того, щоб кожній душі відплатили за те, що вона собі здобула. І ні з ким не вчинять несправедливо!”

(Аль-Джасія, 24)

У цій невеликій книзі йтиметься про те, як Коран розцінює дане питання з точки зору розуму і логіки. Адже той, хто не увірував в воскресіння, в першу чергу, не увірував у Творця.

А з тим, хто не увірував в існування Творця, можна вести діалог лише на підставі розуму і логіки. Багатьом з таких людей розум, логіка і вроджена якість (фітра) вказали шлях до пізнання істини і віри в неї. Іншим же вони лише додали чванливості, свавілля і віддалення від істини. Так вчинив народ фараона, коли до них прийшов Муса (мир йому) з безсумнівними доказами, котрі в глибині душ переконали їх, але гординя, зарозумілість і мирські вигоди підштовхнули назвати знамення брехнею. Всевишній Аллах сказав:

“Впевнені в їхній правдивості, вони все ж заперечили їх — несправедливо й зверхньо! Поглянь, яким був кінець нечестивих!”

(Ан-Намль, 14)

Тут, в логічній послідовності, будуть згадані розумні докази зі Священного Корану, які доводять існування Творця, а також розповідають про створення буття, можливість воскресіння і подальше життя після нього. Дуже сподіваюсь, що кожен, хто прочитає цю книгу, почерпне для себе корисну інформацію.

Я звертаюсь до Творця із благанням, аби кожен, в чії руки потрапить ця книга, уважно прислухався до неї. І якщо він увірує і переконається в тому, що згадано в ній, то за це вся хвала належить Аллаху. Якщо ж ні, то нехай вона послугує новою інформацією, яку він додасть до скарбниці своїх знань – він ознайомиться з тим, чого не знав, або ж виправить хибне уявлення про те, що знав в спотвореній формі.

Щиро звернися до Творця, коли будеш читати цю книгу: «О Творець всього сущого! Направ мене і вкажи мені правильний шлях, візьми мене за руку, заради досягнення істини, адже у мене немає іншого помічника, крім Тебе!» Щосили намагайся пізнати її, навіть якщо ти – атеїст. Адже ти, з власних поглядів, сповідуєш релігію своєї ж пристрасті, а вона є створеною, як і ти. Тому ти став рабом, навіть того не підозрюючи. Всевишній Аллах сказав:

“А тих, які ведуть боротьбу заради Нас, Ми неодмінно поведемо Нашими шляхами! Воістину, Аллах із тими, які роблять добро!”

(Аль-Анкабут, 69)

У книзі французького хірурга і вченого-біолога, який отримав Нобелівську премію, Алексіса Карреля під назвою «Людина – це невідоме» говориться: «Пошук Бога – особисті починання кожної людини. Хтось, внаслідок своїх старань, стає борцем у спорті, а хтось, зрікшись насолод і звершуючи поклоніння, знаходить душевне пізнання. Саме воно плекає заспокоєння і вдовolenня усіма найкращими людськими очікуваннями. Внутрішня сила, духовне світло, божественна любов, безмежений спокій і релігія – все це є проявом істини настільки ж, наскільки і прояв зовнішньої, відчутної краси. Той, хто пізнав Бога і поет сягають кінцевої інстанції істини, демонструючи красу набагато піднесенішу

від людської. Тому людина, за своєю сутністю, намагається проникнути в істину, яку не можна побачити: вроджену, яка панує над земним світом. На шляху досягнення цієї мети, людину спіткають небезпечні випробування, яких ніхто не може уникнути. Можливо, душа воз'єднається з вищою істиною, а можливо й ні».

Багато людей запевняють, що не мають потреби в релігії, адже у них є наука. Вони радіють своїм надбанням, підтверджуючи свої дослідження, і припускають, що до релігії їм немає жодного діла. Та подібні здогадки ґрунтуються на їх власних релігіях, котрі зазнали спотворення у добу Середньовіччя. Вони забороняли будь-яку науку або освіту, окрім тих, які відповідали ученню і напрямку церкви. Історія стала свідком геноциду як народних мас, так і видатних вчених. Породжена жорстокість підштовхнула людей повстати проти церкви і її канонів, які суперечили вродженому еству людини і розуму. Саме церква відвернула людей від релігії – і їх не можна за це засуджувати – і стала причиною поширення атеїзму. Що ж стосується ісламу, то він займав зовсім іншу позицію. Він відчиняв двері перед вченими і спонукав їх розвивати науку, назвавши її одним з найкращих видів поклоніння, яке наближує до Бога. Всевишній Аллах сказав:

«Невже той, хто смиренно проводить ніч, падаючи ниць і підводячись, хто боїться наступного життя й сподівається на милість свого Господа, рівний тому, хто цього не робить? Скажи: «Невже рівні ті, які знають, і ті, які не знають?» Воістину, замисляться лише обдаровані розумом!»

(Аз-Зумар, 9)

Більш того, перша сура, яка була зіслана Посланню Аллаха (мир йому і благословення Аллаха), закликала читати і отримувати знання. Всевишній Аллах сказав:

“Читай! Ім’ям Господа твого, Який створив, створив людину зі згустку крові! Читай! І Господь твій — Найщедріший, Який навчив письма пером. Навчив людину того, чого вона не знала”.

(Аль-Аляк, 1-5)

Аллах наказав Своєму Пророку (мир йому і благословення Аллаха) накопичувати з мирського життя тільки знання, адже воно займає високе місце в ісламі. Всевишній Аллах сказав:

“Всевишній Аллах, Істинний володар! Тож не поспішай із Кораном, поки не буде завершено одкровення тобі. Скажи: «Господи, додай мені знання!»”

(Та Га, 114)

Потрібно розуміти: яких би висот не досягло людство в науці і прогресі, його знання все-одно буде мізерним, обмеженим і недосконалим: щось людина пізнала, але багато речей так і залишаються незвіданими. Це підтвердив Всевишній Аллах, сказавши:

“Запитують тебе про дух. Скажи: «Дух виникає за наказом Господа мого. Але вам дано дуже мало знання про це!»”

(Аль-Ісра, 85)

Науковий прогрес, з покоління в покоління, підтверджує існування Істинного Господа, від Якого походить все знання. І над кожним знаючим знаходиться більш Знаючий. Таким чином, знання закінчується на Всевишньому Аллазі. Правду сказав Всемогутній Аллах:

“Юсуф почав обшукувати їхні мішки раніше за мішок свого брата. А потім він витягнув чашу з мішка свого брата! Така Наша хитрість для Юсуфа, бо інакше він не міг затримати брата згідно з законом царя, якби цього не побажав Аллах. Ми підносимо на вищий щабель, кого побажасмо! І над кожним знаючим є ще більш Знаючий!»”

(Йусуф, 76)

Французький лікар Каррель писав: «Кожна наука, пов'язана з сутністю людини, вважала своїм обов'язком щось повідомити, але для вдоволення потреб науки цього замало. Коротко кажучи: наші знання про нас самих все ще перебувають на початковій стадії».

Також він сказав: «Ми не в змозі пізнати секрети людини тим самим способом, за допомогою якого виявляємо особливості матерії. Наша найбільша безпорадність полягає в тому, що природні науки обмежуються дослідженням мертвого людського тіла, і ми все ще не змогли насолодитися вивченням живої людини».

Таким чином, матеріальні науки не змогли вказати творінням на Прямий Шлях і вирішити проблеми людства. Більш того, деякі люди помилково використовували їх в якості заперечення одкровення, невизнання посланців, відмови від релігії і поширення атеїзму.

Поширення нечестя, занепад високої моральності, смертельна зброя, яка знищує посіви і потомство, експансія небезпечних хвороб, що загрожують суспільству, лихварства і забруднення навколишнього середовища – з усього цього західна цивілізація зможе виплутатися тільки за допомогою повернення до того, з чим прийшли посланці Аллаха (мир їм усім), зокрема – до місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха). Це останнє, завершальне

послання, яке скасувало всі попередні послання. Всевишній сказав:

“Ми відіслали тебе тільки як милість для світів”.

(Аль-Анбія, 107)

Абд ар-Рахман ібн Абд аль-Карім аш-Шіха

WWW.ISLAMLAND.COM

Роз'яснення

- Місця, які будуть згадуватися в цій невеликій книзі – дуже скорочені. Це, ніби натяки і підказки, адже нам не хотілося б обтяжувати шановного читача. Хто бажає детальніше дізнатися про згадані питання, то, хвала Аллаху, досить легко можна знайти інформацію на ісламських сайтах, які заслуговують довіри, або зв'язатися з ісламськими центрами, які представлені в багатьох країнах.
- Іслам – це законодавство і методологія, тому він є непохитним, а мусульманами є ті, хто втілює в життя ці приписи. Вони різняться між собою: ти бачиш, як деякі брешуть, зраджують, обдурюють, а також коять те, що є забороненим в цій методології і те, від чого застерігає законодавство. Подібне зустрічається в інших релігіях і течіях. З цього ми розуміємо, що недолік таїться у втіленні цього законодавства деякими мусульманами, а не в самому законодавстві. Тому не можна плутати між законодавством (шаріат) і його практичним застосуванням. Не можна судити про іслам за вчинками деяких мусульман, які віддалилися від правильності застосування методології і принципів законодавства.

Небесні приписи доповнювали одне одного. Їх першоджерелом завжди було Єдинобожжя, але закони могли відрізнятись: сувої Ібрагіма, Псалтир, Тора, Євангеліє і їх завершення – Коран, який є доповнювачем і останнім законодавством Аллаха. Це жодним чином не применшує гідності попередніх небесних писань, адже той, хто принижує велич хоча б одного божественного законодавства, стає невірним і виходить з ісламу. Всевишній Аллах сказав:

“Саме такі матимуть своєю винагородою прощення від Господа їхнього та сади, де течуть ріки. Вони будуть там довіку. Добру ж винагороду мають ті, хто це робить!”

(Аль Імран, 136)

Тому кожне небесне законодавство, за свого часу, вирізнялось рисами досконалості і було зіслане відповідно до потреб людей того часу. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Я та пророки, які були до мене, подібні прекрасному і чудовому будинку, в одному з кутів якого не вистачає цеглини. Люди обходять навколо нього і, дивуючись, вигукують: «Якби й ця цеглина була на своєму місці!» Я і є тією цеглиною. Я – останній з посланців».

Тому небесні релігії схожі на будинок, в зведенні якого беруть участь всі пророки. Коли відправляється пророк – додається цеглина до цієї споруди. А коли наближається його кінець і залишається місце лише для однієї цеглини, щоб завершити будівлю, Аллах відправляє Свого Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха). Таким чином, його релігія і законодавство стають тим кінцевим елементом, за допомогою якого будинок набуває свого довершеного вигляду.

На світовому рівні ми бачимо запеклу війну проти ісламу, хоча з іншими релігіями і течіями цього не відбувається. Дай собі можливість поміркувати і поставити запитання: до чого вся ця відкрита ворожнеча? Відповідь полягає в тому, що іслам закликає людство поклонятися їх Господу. А що ж стосується інших релігій, то вони закликають людство поклонятися людям. Це з одного боку. З іншого ж боку, іслам – це релігія, яка не терпить тиранії, утисків і несправедливості. Всевишній Аллах сказав в священному хадісі: «О раби Мої, воістину, Я заборонив несправедливість

Собі і зробив її забороненою поміж вами, тож не гнобїть одне одного!» Також іслам не допускає зарозумїлості і пихатості. Всевишній Аллах сказав:

“І не відвертай із погордою обличчя від людей і не ходи по землі пихато! Воїстину, Аллах не любить усіляких пихатих гордїїв! Стримуй кроки свої та знижуй голос свій. Воїстину, найвідразніший голос — то рев віслюка!»”

(Лукман, 18-19)

Він не терпить незаконне пожирання майна людей. Всевишній Аллах сказав:

“Не пожирайте незаконно майна одне одного та не підкуплюйте суддів, щоб свідомо, шляхом гріха, привласнити частину майна інших людей!”

(Аль-Бакара, 188)

Він не терпить нехтування правами людей. Всевишній Аллах сказав:

“Не применшуйте того, що належить людям і не поширюйте безчестя на землі!”

(Аш-Шуара, 183)

Він не дозволяє сильному принижувати слабкого. Всевишній Аллах сказав:

“Тож не утискай сироту, і не проганяй бідняка!”

(Ад-Духа, 9-10)

Він не дозволяє багатому пожирати майно бідного. Всевишній Аллах сказав:

“Нехай же не думають ті, які виявляють скупість у тому, що Аллах дарував їм зі Своєї ласки, що це краще для

них! Та ж ні, це гірше для них. У День Воскресіння те, на що вони скупилися, повисне навколо їхньої шиї! Аллах — Спадкоємець небес та землі і Йому відомо те, що робите ви!”

(Аль Імран, 180)

Він не дозволяє використовувати нужденних людей. Всевишній Аллах сказав:

“Жертвуйте на шляху Аллаха, та не йдіть через руки свої до загибелі! І творіть добро; воістину, Аллах любить тих, хто творить добро!”

(Аль-Бакара, 195)

Він не терпить нечестя і його поширення, як на особистому, так і на рівні суспільства. Всевишній Аллах сказав:

“А до мад’янітів Ми послали їхнього брата Шуайба. Він сказав: “О люди! Поклоняйтеся Аллаху! У вас немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Прийшло до вас ясне знамення від Господа вашого. Наповнюйте ж міру й вагу, не обманюйте людей у майнових справах і не поширюйте безчестя на землі після того, як вона стала кращою. Так буде краще для вас, якщо ви віруючі!””

(Аль-Араф, 85)

І тут я би хотів запитати кожну розумну людину: «Чи заслуговує релігія з такими принципами на те, щоб з нею воювали?»

Це і є іслам – користь для всього людства, як пояснив Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха): «Найулюбленіші люди для Аллаха – це найкорисніші з них, а найулюбленіша справа перед Аллахом Всемогутнім і Великим – це радість, яку ти приносиш мусульманину, допомагаючи йому в біді або виплачуючи за нього борг, або

втамовуючи його голод». А також любов до всіх людей. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Не увірує ніхто з вас доти, доки не буде бажати брату своєму того ж, чого бажає самому собі».

Мир тому, хто примирився з ісламом, і війна тому, хто ворогує з ним. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах не забороняє вам бути дружніми та справедливими до тих, хто не бився з вами через віру та не виганяв вас із ваших домівок. Воістину, Аллах любить справедливих. Аллах забороняє вам приятелювати лише з тими, які билися з вами через віру, виганяли вас із ваших домівок та сприяли вигнанню вашому. А хто приятелює з ними, ті — нечестивці”.

(Аль-Мумтахана, 8-9)

Перехід з однієї релігії в іншу – буденна справа у світовій практиці. Так, існують деякі іудеї – а вони є одними з найбільш затятих послідовників своєї релігії – які перейшли зі своєї релігії в іншу. Багато християн втратили упевненість в істинності своєї релігії і почали всюди шукати те, що б вгамувало їх душевний голод і дало їм душевний спокій. Індуїсти, буддисти і сікхи, які побудували свої релігії на вигадках і легендах, стали приймати християнство, якого зреклися його ж послідовники через сумніви. З ісламом усе зовсім інакше: якщо його приймають, то вкрай рідко виходять з його лона. Більш того, світова статистика свідчить, що він є найбільш зростаючою релігією на Землі. Релігія, з якою воюють матеріальними і людськими ресурсами, аби відвернути людей від неї і призупинити її поширення, однак всі ці спроби зазнали нищівної поразки. Вороги ісламу схожі на того, хто кладе сірники в вогонь, які лише підсилюють полум'я. А причина полягає в тому, що

іслам – це релігія Аллаха, і Він пообіцяв зберегти і допомогти їй. Всевишній Аллах сказав:

“Вони прагнуть загасити світло Аллаха своїми вустами, та Аллах бажає довершити світло Своє, хоч би це й було ненависне для невіруючих!”

(Ат-Тавба, 32)

Тих, хто піддає сумніву істинність своїх релігій, і переходить в інші віросповідання, я закликаю дізнатися про найкращий вибір і найдосконалішу релігію – іслам, релігію істини, яка не суперечить розуму і не конфліктує з вродженою якістю людини (фітра).

Хто такий Аллах?

Перш, ніж ми дізнаємося, хто такий Аллах, Господь світів, хотілося б розглянути питання, яке стосується людського розуму і обмеженості, з якою його створив Аллах. Він наділив людину розумом і тим самим виокремив її з-поміж інших творінь. Розмірковуючи над навколишнім світом і використовуючи розум за призначенням, людина приходить до Аллаха. Це приносить їй користь як у мирському, так і у вічному житті. Так, наприклад, ми не можемо побачити, відчути запах, помацати або почути душу, яка є двигуном всього тіла і без якої воно стане звичайним трупом. Наш розум нездатний осягнути і зрозуміти її сутність. Але, попри це, ми віримо в існування душі. Вона є одним з творінь Аллаха. А що вже говорити про Того, Хто створив її? Тому коли Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) запитали про душу, то прийшла відповідь від Всевишнього Аллаха:

“Запитують тебе про дух. Скажи: «Дух виникає за наказом Господа мого. Але вам дано дуже мало знання про це!»”

(Аль-Ісра, 85)

Сеїд Кутб (нехай помилує його Аллах) сказав: «Шлях Корану – а він є найнадійнішим – відповідати на важливі питання, які людина не в силах збагнути або дізнатися. Сила розуму, яким Аллах наділив людей, не приходить у рух, коли він зайнятий марними або безглуздими думками, або коли він не може щось зрозуміти. І ми це усвідомлюємо. Та це зовсім не свідчить про недолік людського розуму, а слугує йому нагадуванням, аби він працював в межах свого розуміння: марно блукати в пустелі. Також в цьому криється

застереження від застосування сили розуму у питаннях, перед якими він безпорадний».

Якщо подібне стосується деяких створінь Аллаха, то що можна сказати про Самого Творця і спроби осягнути Його Сутність?! Це неможливо. Людський розум немічно зупиняється біля межі пізнання Сутності Аллаха. Усі затрачені зусилля і старання на це, з точки зору розуму, є марними, вони не приведуть до жодного результату. Адже розум створений з обмеженнями, які він не в змозі подолати. Роздуми про Сутність Аллаха є спробою переступити рубіж і покласти на нього те, що йому не під силу. Всевишній Аллах категорично сказав:

“Він знає їхнє минуле й майбутнє, а вони не здатні осягнути Його знанням”.

(Та Га, 110)

Він сказав:

“Творець небес і землі! Він створив вам дружин із вас самих, а також створив худобу парами; так Він розмножує вас. Немає нічого, схожого на Нього! А Він — Всечуючий, Всевидячий!”

(Аш-Шура, 11)

Також Він сказав:

“Скажи: «То йдіть землею та погляньте, який був кінець тих, які вважали за брехунів (посланців)!»”

(Аль-Анам, 11)

Хто займає свій розум роздумами над подібними питаннями, схожий на того, хто завантажує в машину п'ять тонн, хоча вона здатна перевезти не більше однієї тонни. Ніша, без сумніву, не дасть їй зрушити з місця і призведе до її несправності. Те ж саме станеться і з людським розумом,

який зайнятий міркуваннями про Сутність Аллаха чи сокровенне, про що ми дізналися тільки з повідомлень посланців Аллаха (мир їм усім).

Жителі Ємену якось запитали Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха): «Ми прийшли до тебе, щоб запитати тебе про це», - на що Пророк (мир йому і благословення Аллаха) відповів: «Був Аллах і не було нічого, крім Нього».

Де Аллах?

Воістину, Всевишній Аллах знаходиться на висоті, над Своїм Троном, над сімома небесами. Але деякі атеїсти можуть запитати: «Де Аллах?» – маючи на увазі якесь обмежене місце в середині цього Всесвіту. Тоді ми скажемо: «Воістину, Аллах – Святий Він та Великий – Творець кожного місця і часу, які є Його створіннями, тому Його не обіймає ані місце, ані час. Він був і не було нічого до Нього, і не буде нічого після Нього, і немає нічого вище Його Сутності, адже він утвердився на Своєму Троні і немає нічого ближчого до людини, ніж Він». Всевишній Аллах сказав:

“Він — Перший і Останній, Явний та Потаємний, і Він знає про кожен річ!”

(Аль-Хадід, 3)

У цій невеликій книзі ми не зможемо повністю розповісти про якість Аллаха, але хотіли б згадати деякі з властивостей Творця цього буття:

- Він Один, у Нього немає рівних, як в Його Божественності і Господстві, так і в Його сутності. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Він — Аллах — Єдиний, Аллах — Той, до Кого прагнуть, не народив і не був народжений, і ніхто не був рівним Йому!»”

(Аль-Іхляс, 1-4)

- Він Живий, не вмирає. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Живий, немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Кличте Його, щиро сповідуючи свою релігію перед Ним! Хвала Аллаху, Господу світів!”

(Гафір, 65)

Всі створіння, крім Нього, рано чи пізно помруть і зникнуть. Всевишній Аллах сказав:

“Все, що на землі — гине! Вічним є лише Лик Господа твого, сповненого слави та щедрості!”

(Ар-Рахман, 26-27)

• Він існує Сам по Собі: Всевишній не має нужди у Своїх створіннях або в тому, щоб Йому хтось у чомусь допомагав. Ніщо не може існувати без Нього. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Всепереможний над Своїми рабами, і Він — Мудрий, Всевідаючий!”

(Аль-Анам, 18)

• Він Чує, Бачить, від Нього ніщо не сховається. Всевишній Аллах сказав:

“Йому належить усе, що спочиває вночі та вдень, а Він — Всечуючий, Всезнаючий!”

(Аль-Анам, 13)

• Він Всемогутній, для Нього немає нічого неможливого ні на землі, ні на небі. Всевишній Аллах сказав:

“Для кожної громади — свій напрям (молитви). Тож випереджайте одне одного у добрих справах! І де б ви не були, Аллах збере вас усіх разом. Воістину, Аллах спроможний на кожну річ!”

(Аль-Бакара, 148)

• Він Всезнаючий. Його знанню не передувало незнання або забудькуватість. Він відає найпотемніші речі. Він знає що було, що є і що буде; і навіть те, чого не було. Всевишній Аллах сказав:

“Якою б ти справою не займався, що б ти не читав із Корану, та яких би вчинків не коїли вони, Ми спостерігаємо за вами ще на початку дії. Те, що на землі й на небі, не сховається від Господа твого, навіть якщо матиме вагу порошинки, менше або більше за неї. Воно міститься в Писанні ясному!”

(Йунус, 61)

• Він – Творець усього, Який створив все з нічого. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Аллах; Творець, Створювач, Наділяючий образом! Йому належать прекрасні імена, славить Його те, що на небесах і на землі, а Він — Великий, Мудрий!”

(Аль-Хаур, 24)

• Він обдаровує творіння наділом – дає їм все, чого вони потребують для життя. Всевишній Аллах сказав:

“Немає на землі живої істоти, яку б не наділяв Аллах. Він знає її місце перебування й місце повернення. Це все — в ясному Писанні!”

(Гуд, 6)

• Він оживляє, умертвляє і воскрешає. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Аллах дарує вам життя, потім дарує смерть, а потім збере вас у День Воскресіння, у якому немає сумніву; але більшість людей не знає!»”

(Аль-Джасія, 26)

Такий Аллах

- Аллах Милосердний і любить милосердних з-посеред Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Над тими, хто милостивий, змилостивиться Милостивий! Будьте милостивими до тих, хто на землі, і над вами змилюється Той, Хто на небі!»
- Аллах прощає і любить прощаючих з-посеред Своїх рабів. Всевишній Аллах сказав:

“Прости цих людей, закликай робити добро й залиш невігласів”.

(Аль-Араф, 199)

- Аллах Щедрий і любить щедрих з-посеред Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Аллах – Щедрий і любить щедрість, а також високий норів, і Йому ненависний низький норів».
- Аллах М'який і любить м'яких з-посеред Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Аллах – М'який і любить м'якість. Він винагороджує за м'якість так, як не винагороджує за жорсткість, і так, як не винагороджує за щось інше».
- Аллах приховує провини і любить приховуючих провини з-посеред Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Хто приховає (гріхи) раба (Аллаха) в мирському житті, того приховає Аллах в Судний день».
- Аллах Красивий і любить очищення і чистоту Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Аллах – Красивий і любить красу».

- Аллах Сором'язливий і любить сором'язливих з-посеред Своїх рабів. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Могутній і Великий Аллах – Витриманий, Сором'язливий, Покриваючий. Він любить, коли соромляться і прикриваються. І якщо хтось з вас купається, нехай прикриється».

Розумні докази існування Аллаха

Один атеїст запитав шейха Ахмада Дідата (нехай помилує його Аллах): "Що б ти відчув, якби після смерті дізнався, що життя після неї – омана?" На що він відповів: "Мені було б не гірше, аніж тобі, коли б ти після смерті дізнався і переконався, що життя після неї – істина!" Це – вичерпна відповідь кожній розсудливій людині, яка хоче вжити запобіжні заходи і вберегти себе від того, що на неї чекає попереду. Розважливий той, хто зайняв себе підготовкою до того, що чекає на нього після смерті. І, можливо, найважливішим доказом існування Аллаха є відчутна підвалина, яку ніхто не може заперечувати. Творець дивовижного і впорядкованого Всесвіту, з його землями і небесами, створив їх і те, що всередині них – людей, тварин, комах, каміння, дерева, зірки, сонце, місяць, ставки, річки і багато іншого. Все це існує злагоджено. Якщо в ньому піде щось не так, то життя зникне. Хто ж створив все це? Хто дбає і керує всім, відповідно до цієї дивовижної системи? Існує три можливих варіанти відповіді, четвертого бути не може:

- 1) Усе існуюче буття, з його надзвичайною впорядкованістю, доведеною до досконалості, з усіма світами, утворилося випадково, саме по собі. Це неможливо і є помилковим з самого початку. Адже у кожного наслідку є причина; у кожного творіння є творець; у кожній причини є першопричина.
- 2) Все це буття хтось створив. Цей «хтось» або є частиною буття, що є нелогічним і неприйнятним з точки зору розуму, адже річ не може створити сама себе.
- 3) Або творець цього буття знаходиться за його межами. Цю ймовірність приймає розум і підтверджує дійсність.

Творцем є Аллах, Господь світів. Єдинобожники вірять, що у всього буття є Божество. Інші ж люди – атеїсти – перебувають у сумнівах. Всемогутній Аллах сказав правду:

“Чи ж вони просто собі з’явилися із нічого? Чи, може, вони самі — творці? Чи це вони створили небеса та землю? Та ж ні, невпевнені вони!”

(Ам-Тур, 35-36)

Швидше за все, однією з причин відхилення і атеїзму багатьох людей є те, що вони зробили свій розум суддею там, де цього не варто було робити. Розум може виносити рішення лише у питаннях, пов'язаних з такими ж творіннями, як і він сам. А що ж стосується Творця, то не дивно, що розум виявився безсилим зрозуміти Його. Тому іслам вказав на цілюще рішення цієї проблеми. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Шайтан приходять до когось з вас і говорить: "Хто створив це? Хто створив те?" Потім він каже: "А хто створив твого Господа?" Той, хто опиниться в такому стані, нехай шукає захисту в Аллаху і припинить [думати подібне]».

Аллах – Єдиний. Розумні докази.

Священний Коран пояснив неможливість існування рівного або когось подібного Аллаху. Оскільки наявність споборника є недоліком, який виключає досконалість Аллаха. Тому більшість аятів Корану розповідають, що Аллах Пречистий від недоліків і Він не має потреби у помічниках. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Аллах; окрім Нього немає бога, гідного поклоніння! Цар, Пресвятий, Мирний, Вірний, Охоронець, Великий, Сильний, Звеличений! Пречистий Аллах від тих, кому поклоняються поряд із Ним”.

(Аль-Хаашр, 23)

Коран укріпив розумні і логічні докази, які визнає розум, щоб за їх допомогою прийти до заперечення існування будь-кого рівного поруч з Аллахом. Серед таких доказів:

- Існування інших божеств разом з Аллахом припускає, що у кожного з них є необмежена сила, адже сама божественність зобов'язує до цього. Так, кожне божество, яке існує разом з Аллахом, поривається до бажань, які відрізняються від волі іншого божества. Це призводить до конфлікту, спору і боротьби, результатом якої стане загибель Всесвіту. Тому у Аллаха немає рівних. Всевишній Аллах сказав:

“Невже вони роблять собі богів із землі, які були б здатні воскрешати?”

(Аль-Анбія, 22)

- Існування інших божеств, разом з Аллахом, припускає, що кожне з них наділене силою, яка дозволяє йому здолати інше божество і взяти правління над цим буттям. Це веде до конфлікту, спору і боротьби, результатом якої стане

загибель Всесвіту. Тому у Аллаха немає рівних. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Якби крім Нього існували ще й інші боги, як стверджують невіруючі, то вони неодмінно прагнули б досягнути Володаря трону!» Преславний Він і Вищий від того, що вони кажуть!”

(Аль-Ісра, 42-43)

• Існування інших божеств, разом з Аллахом, призвело б до того, що панування над цим буттям було б розділене між ними, аби кожен керував тим, що створено ним. У такому твердженні таїться величезна шкода, яку ясно бачить розсудлива людина. Пречистий Аллах від подібних припущень. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах не брав Собі дитини й немає, крім Нього, іншого бога, гідного поклоніння. Інакше кожен бог забирав би те, що створив, а одні з них вивищилися би над іншими. Пречистий Аллах від того, що Йому приписують!”

(Аль-Мумінун, 91)

Тому Він – Один, Єдиний, у Якого немає рівних і Він не має потреби у них. У Нього немає дружини, сина і помічника. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Хвала Аллаху, Який не мав дитини, і Якому немає рівного у владі, і не потрібен Йому захисник від приниження». І звеличуй Його звеличенням!”

(Аль-Ісра, 111)

Також Він сказав:

“Творець небес і землі, як може мати Він дитину, коли не має дружини? Він створив кожену річ і Він — про кожену річ Знаючий!”

Чи має Аллах потребу в Своїх творіннях?

З точки зору розуму очевидно, що той, хто володіє чимось, вільний розпоряджатися цим, як забажає. Опис Аллаха – найвеличніший, Аллах – Святий Він та Великий – створив буття і все, що знаходиться в ньому. Він є Володарем і Управителем усього суцього. Людина – одне з Його створінь. Всевишній Аллах сказав:

«Воістину, ваш Господь — Аллах, Який створив небеса й землю за шість днів, а потім утвердився на троні. Він покриває ніччю день, який швидко наздоганяє її. Сонце, місяць і зорі покірні Йому. Хіба не Йому належить творити й вирішувати? Благословенний Аллах, Господь світів!»

(Аль-Араф, 54)

Він визначає долю, керує справами: дощі, посухи, землетруси, вулкани, бідність і багатство, життя і смерть, здоров'я і хвороби, щастя і нещастя, і зцілення від усього цього – все відбувається з мудрості і волі Аллаха. Він наказує і прирікає, що б там не було. Ніхто не може вийти з під Його влади, суперечити або не підкоритися Йому. Всевишній Аллах сказав:

“Твій Господь творить, що побажає, та обирає, але вони не мають вибору. Пречистий Аллах і Вищий від того, що додають Йому в поклонінні!”

(Аль-Касас, 68)

Його мудрість може бути явною і очевидною, а може бути прихованою і таємною. На перший погляд, приречення може видаватися злом, але насправді у ньому таїться велике

добро. Ми не знаємо цього. І навпаки. Всевишній Аллах сказав:

“Встановлено вашим обов’язком боротьбу, тоді як ви ненавидите її. Можливо, те, що вам ненависне — благо для вас. А, можливо, те, що вам приємне — зло для вас. Аллах знає, а ви не знаєте!”

(Аль-Бакара, 216)

Той, хто створив всі творіння, може дати початок існування будь-якій речі, без прообразу і подоби. Тому Він не має потреби у Своїх творіннях, навпаки, це вони у всіх своїх справах відчувають необхідність в Ньому. Всевишній Аллах сказав:

“О люди! Ви потребуєте Аллаха, а Він — Багатий, Хвалимий!

Якщо Він побажає, то знищить вас і приведе нове творіння, що для Аллаха зовсім не важко”.

(Фатир, 15-17)

Їх тіла мають потребу в тому, що б підтримувало в них життя – в їжі, питті – також і їхні душі відчувають необхідність у Творці, Якому вони будуть поклонятися і до Якого будуть звертатися у своїх нуждах, корячись Йому і відчуваючи заспокоєння і безпеку, наближаючись до Нього. Як дитина відчуває себе в безпеці, перебуваючи на руках у свого батька, так і людство має потребу у Творці, перед Яким воно сповниться безтурботності і до Якого зможе звернутися зі своїми проханнями. Через покірність, смиренність і поклоніння Творцю, душа знаходить свій прожиток, заспокоєння і щастя, яке можна віднайти тільки на шляху посланців, котрі прийшли з одкровенням від Творця. Він створив твою душу і наділив її прожитком в тих

законодавствах, з якими прийшли посланці. Всевишній Аллах сказав:

“Невже цього не знатиме Той, Хто все створив, Проникливий, Всевідаючий?”

(Аль-Мульк, 14)

Саме тому існування людства і його успіх у всіх сферах залежить від Бажання і Волі Всевишнього. Він не створив його задля Своєї підтримки, і не створив заради забави або даремно. Також Він не створив його для того, щоб воно приносило Йому користь чи шкоду, адже Він не має потреби у Своїх творіннях. Як про це повідомив Великий Аллах у священному хадісі: «О раби Мої, воістину, ніколи не зможете ви ані заподіяти Мені шкоду, ані принести користь! О раби Мої, якби перші й останні з вас, люди і джини, були такими ж благочестивими, як і серце найблагочестивішої людини з вас, це нічого не додало б до того, чим Я володію! О раби Мої, якби перші і останні з вас, люди і джини, були такими ж грішниками, як і серце найбільшого грішника з вас, це жодним чином не зменшило б того, чим Я володію! О раби Мої, якби перші і останні з вас, люди і джини, встали на одному місці і попросили Мене про (щось), а Я дав би кожному те, про що він просив, це зменшило б те, чим володію Я настільки ж, наскільки голка, занурена в море, зменшує (кількість його води)! О раби Мої, воістину, це – тільки ваші справи, які Я вираховую для вас, а потім сповна відплачу вам за них, і тоді нехай той, хто знайде благо, прославить Аллаху, а хто знайде щось інше, хай не нарікає ні на кого, крім самого себе!»

Тому діяння рабів повертаються до них самих, чи то корисі, чи погані. Вони будуть звітувати за свої вчинки: якщо вони були добрими, то їх очікує благо, відплатою ж за недобрі справи стане зло. Однією з форм прояву милосердя і

справедливості Аллаха є те, що Він встановив розрахунок, нагороду і покарання, аби не були рівними лиходій і праведник. Всевишній Аллах сказав:

“Якщо ви робите добро, то робите для себе, а як чините зло, то також для себе. А коли прийде час останньої обіцянки, то вони знову чинитимуть зло та ввійдуть до Храму, як увійшли туди вперше, й нищитимуть усе, що зможуть”.

(Аль-Ісра, 7)

Причини створення людства

Розумна людина не може не погодитися з тим, що все навколо створено з мудрістю. Кожна розсудлива особистість намагається не робити в своєму житті вчинків, позбавлених здорового глузду, цілі або власного бажання. А що тоді можна сказати про Всевишнього Аллаха, Який є наймудрішим із Суддів? Всевишній Аллах сказав:

“Зіслали Ми тобі Писання в істині, яке підтверджує те, що було до цього в писаннях, і тебе як наглядача над ним. Тож суди між ними згідно з тим, що зіслав Аллах, і не підкоряйся бажанням їхнім, щоб не ухилитися від тієї істини, яка явилася тобі. Кожному з-посеред вас встановили Ми різні закони й приписи. Якби побажав Аллах, то створив би Він вас громадою єдиною, але випробовує Він у тому вас, що дарував вам. Змагайтеся ж у добрих справах, до Аллаха ви всі повернетесь, і звістить Він вам про те, щодо чого були ви незгодні одне з одним!”

(Аль-Маїда, 48)

Все, що створив Аллах в цьому бутті, було створено із мудрістю і користю, про яку ми знаємо або не знаємо. Всевишній Аллах сказав:

“Ми не створювали небо, землю й те, що між ними, даремно. Так думають ті, які не увірували. Горе ж тим, які не увірували, від вогню!”

(Сад, 27)

Логічно, що не повинно виникати питань на кшталт: «Навіщо Аллах створив людей?» – але правильніше буде сказати: «Яка мудрість таїться у створенні людей?» Воістину, про мудрість створення людей відає тільки

Всевишній Аллах. Нам відомі лише ті мудрості, які Він нам повідомив. Наприклад, мудрістю створення небес і землі, а також всього, що між ними – створінь, про які ніхто не знає, крім Нього – є випробування людей, як про це сказав Всевишній Аллах:

“Він — Той, Хто створив небеса й землю за шість днів, коли трон Його був над водою. Це все для того, щоб випробувати вас — чиї вчинки будуть кращими? Якщо ти скажеш: «Вас воскресять після смерті», то скажуть ті, які не вірують: «Та це справжнє чаклунство!»”

(Гуд, 7)

Аллах створив життя і смерть тільки заради цієї мудрості. Так, термін життя вже визначений і заздалегідь встановлений, а вчинки, які відбуваються протягом цього періоду – обмежені і передвизначені. Проміжок між життям і смертю є перевіркою і іспитом, щоб за його допомогою відрізнити благодійника від грішника, віруючого від невіруючого. Всевишній Аллах сказав:

“Той, Хто створив життя і смерть, щоб випробувати вас — чиї вчинки будуть кращими? А Він — Всесильний, Прощаючий”.

(Аль-Мульк, 2)

Випробування – це передвизначення Всевишнього Аллаха для нашого праотця Адама (мир йому). Він перебував у Раю, коли йому і його дружині було наказано не куштувати плоду забороненого дерева. Після чого шайтан почав нашіптувати йому і схилив до непослуху Господа. Згодом Адам (мир йому) визнав свій гріх, покався перед Аллахом і Всевишній прийняв його каяття, спустивши на землю, аби вона стала місцем іспитів і перевірок для Адама (мир йому) і його нащадків. Всевишній Аллах сказав:

“І сказали Ми: «О Адаме! Живи разом зі своєю дружиною у раю. Їжте досхочу, коли б ви не побажали. Але не наближайтесь до цього дерева, бо станете одними з нечестивців!» Проте шайтан змусив їх перечепитись об нього. Тож вони залишили те, що було там, і сказали Ми: «Вийдіть! І одні з вас будуть ворогами для інших! Земля стане для вас притулком і ви матимете там прожиток — до певного часу!» І прийняв Адам слова Господа свого й покався перед Ним. Воістину, Він — Приймаючий каяття, Милосердний! І сказали Ми: «Вийдіть звідти всі!» А якщо прийде від Мене до вас прямий шлях, то ті, хто йтиме прямим шляхом Моїм, не матимуть страху й не будуть засмучені! А ті, які не вірували та й вважали Наші знамення брехнею, вони — жителі пекла. Будуть вони там довіку!”

(Аль-Бакара, 35-39)

З мудрості Аллаха, Він зробив людей намісниками після їх батька Адама (мир йому). Вони жили – покоління за поколінням – і переносили випробування, які Він призначив їм. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Той, Хто зробив вас намісниками на землі й підніс одних із вас над іншими за ступенями, випробуючи в тому, що Він дарував вам. Воістину, Твій Господь — Швидкий у покаранні. Воістину, Він — Прощаючий, Милосердний!”

(Аль-Анам, 165)

Саме тому різниця між людьми стала одним із законів Аллаха у цьому бутті. Всевишній Аллах сказав:

“Якби твій Господь побажав, то зробив би людей єдиною громадою, але вони сперечаються далі, крім тих, кого помилував Господь твій. Для цього Він їх створив. І

сповниться слово Господа твого: «Я неодмінно заповню геєну джинами й людьми — всіма!»

(Гуд, 118-119)

Аби серед них виявив себе віруючий і невіруючий, благодійник і грішник: боротьба між добром і злом триватиме аж до Судного Дня. Випробування допомагає очистити істину від брехні. Так Аллах виявляє Свою справедливість до людей, нагороджуючи тих, хто підкорився Йому, і караючи тих, хто Його не послухався. Всевишній Аллах сказав:

“А тим, які увірували та робили добрі справи, Він сповна дасть винагороду їхню, та ще й збільшить її за ласкою Своєю. А тих, які цуралися та сповнювалися гордині, Він скарає карою болісною! І не знайдеться їм, окрім Аллаха, ні Захисника, ні Помічника!”

(Ан-Ніса, 173)

Таким чином, одна з причин створення людей полягає у випробуванні їх послухом і непослухом, аби відрізнити правдивого від брехуна, віруючого від невіруючого, хоча про все це було споконвіку відомо Аллаху. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах не залишить віруючих у тому стані, у якому ви перебуваєте, поки не відрізнить Він між поганим та добрим. Аллах не навчить вас потаємного, але Аллах обирає серед посланців Своїх того, кого побажає. Тож увіруйте в Аллаха та Його посланців! І якщо ви увіруєте і будете богобоязливими, то отримаєте велику винагороду!”

(Аль Імран, 179)

Одним з найбільших випробувань, заради яких Аллах створив людей, є Єдинобожжя і поклоніння Йому Одному, у Якого немає рівних. Як про це повідомив Всевишній Аллах:

“Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені. Я не бажаю від них наділу та не потребую, щоб вони годували Мене! Воістину, Аллах — Наділяючий, Володар Могутності!”

(Аз-Заріят, 56-58)

Це не означає, що Аллах створив творіння тому, що має потребу в їх поклонінні, навпаки, люди відчують необхідність у Ньому. Їм не обійтися без Його милості, м'якості і милосердя. Аллаху не принесе користі їх покірність і не зашкодить їх непослух, адже Він, за Своєю Сутністю, не має потреби ні в кому і ні в чому, але Він любить, коли Його раби поклоняються і підкоряються Йому. Всевишній Аллах сказав:

“О люди! Ви потребуєте Аллаха, а Він — Багатий, Хвалимий!”

(Фатир, 15)

Він любить, коли Його прославляють і дякують Йому. Всевишній Аллах сказав:

“Якщо ви не увіруєте, то, воістину, Аллах не потребує вас. Але Він не схвалює невір'я Своїх рабів. Тож якщо ви будете дякувати, Він схвалить це для вас. Ніхто не понесе тягар іншого; а потім ви всі повернетесь до вашого Господа й Він сповістить вас про те, що ви робили! Воістину, Він знає те, що в серцях!”

(Аз-Зумар, 7)

Таким чином, стало зрозуміло, що Всевишній Аллах не створив людей заради їжі, пиття і розмноження тим самим, уподібнюючись до тварин. Всевишній Аллах вшанував їх, наділивши розумом, і підніс над багатьма Своїми створіннями. Але більшість відвернулися і стали невірними. Вони почали виявляти невігластво або заперечувати справжню мудрість свого створення. Їх злободенною справою стало вдоволення мирських пристрастей: насичення своїх животів і улещення статевих органів. Життя таких людей, як описав його Аллах, схоже на життя домашньої худоби, разом з тим, вони є більш заблудлими. А порок таїться в тому, що люди не використовують свій розум, яким їх облагодіяв Аллах і відрізняв з його допомогою від інших Своїх творінь, щоб вони замислювалися над своїм створенням і сенсом існування. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, тих, які увірували й творили добро, Аллах введе до садів раю, де течуть ріки. А ті, які не увірували, насолоджуються благами та споживають їжу, наче тварини. Притулком їхнім буде вогонь!”

(Мухаммад, 12)

Не треба думати, що випробування буває тільки злом і чимось нерадісним. Усі милості, які існують в цьому бутті, також є перевіркою і спокусою. Всевишній сказав, розповідаючи про Свого пророка Сулеймана (мир йому), якого Він наділив владою і дарував те, що не давав нікому – коли Сулейман (мир йому) наказав своїм підданам принести йому трон цариці Білкіс:

“А той, який мав знання з Писання, сказав: «Я принесу його тобі раніше, ніж ти встигнеш кліпнути оком!» Побачивши встановлений перед собою трон, Сулайман сказав: «Така ласка Господа мого, якою

**Він мене випробовує — буду я вдячним чи невдячним?
Хто дякує, той дякує лише задля себе, а хто невдячний,
то, воістину, Господь мій —
Багатий, Щедрий!»**

(Ан-Намль, 40)

Всі біди і нещастя, які трапляються в цьому бутті, є іспитом і спокусою для людей, з мудрості Аллаха. Всевишній Аллах сказав:

“Ми будемо випробовувати вас страхом, голодом, нестачею майна, людей та плодів. Сповісти ж добру звістку терпеливим, тим, які, коли торкнеться їх лихо, говорять: «Ми належимо Аллаху, і до Нього ми повертаємося!» Мають вони благословення та милість від Господа їхнього, і йдуть вони шляхом прямим!”

(Аль-Бакара, 155-157)

Розумні докази з Корану щодо можливості воскресіння

Людина дивується можливості свого воскресіння і повернення знову до життя. Всевишній Аллах сказав:

“І запитує людина: «Коли я помру, невже повернуть мене до життя?» Хіба людина не пам’ятає, як колись Ми створили її, хоч вона була раніше нічим?”

(Мар’ям, 66-67)

Всевишній Аллах пояснив, що те, в неможливості чого переконані невіруючі, які заперечують воскресіння, є легким для Того, Хто говорить будь-якій речі: «Будь», - і вона стається. Всевишній Аллах сказав:

“Невіруючі думають, що вони ніколи не воскреснуть. Скажи: «Ні! Клянуся Господом моїм, ви воскреснете, а потім, воістину, сповістять вам про вчинки ваші! Це для Аллаха легко!»”

(Ат-Тагабун, 7)

Ті, хто заперечують воскресіння, спираються тільки на розумні, відчутні докази, тому Коран навів доводи, які підходять для тих, хто не вірує в воскресіння і збір:

- Той, хто створив щось з нічого, з легкістю зможе повторити його. Те, що існувало раніше, а потім зникло, легше повернути, аніж створити його вперше. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Той, Хто починає творіння, а потім повторює його. І це для Нього легко! Аллаху належать найвищі якості, і Він — Всемогутній, Мудрий!”

(Ар-Рум, 27)

Убей ібн Халяф одного разу прийшов до Пророка (мир йому і благословення Аллаха), взяв зотлілу кістку, розтер її і розкришив так, що вона перетворилася в порошок, а потім запитав: «О Мухаммад! І ти стверджуєш, що твій Господь оживить цю кістку після того, як вона зотліла?» Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Так... І Він введе тебе у Вогонь!»

Потім Аллах зіслав наступні аяти:

“Вона наводить Нам притчі, а сама забуває про своє створення. Вона говорить: «Хто оживить кістки, які зітліли?» Скажи: «Оживить Той, Хто створив їх уперше! А Він знає про кожне творіння! Той, Хто дав вам вогонь із зеленого дерева, від якого ви розпалюєте вогнище!» Невже Той, Хто створив небеса й землю, не зможе створити подібного до них? Та ж ні! Він — Творець, Знаючий! Коли Він воліє чогось, то тільки говорить: «Будь!» — і воно є! Преславний Той, у Чий Руці перебуває влада над кожною річчю! До Нього ви повернетесь!”

(Йа Сін, 78-83)

Тим невірющим, які запитували Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха):

“І ще кажуть: «Невже після того, як станемо кістками й прахом, ми воскреснемо в новому творінні?»”

(Аль-Ісра, 49)

– Аллах наказав відповідати тією ж логікою:

“Скажи: «Навіть якби ви були камінням чи залізом, або новим творінням, яке видається серцям вашим таким значним!» А тоді вони запитають: «Хто ж поверне нас до життя?» Скажи: «Той, Хто створив вас уперше». Вони

захитають своїми головами й запитають: «І коли це буде?» Тож скажи: «Можливо, вже скоро, в День, коли Він покличе вас, а ви відповідатимете Йому хвалою, і будете думати, що були в могилах зовсім недовго»».

(Аль-Ісра, 50-52)

Створювати щось вдруге, з точки зору розуму, набагато простіше, ніж давати початок існуванню вперше. Той, Хто створив тебе вперше, здатний створити тебе і вдруге. Всевишній Аллах сказав:

“Невже людина думає, що вона залишена без нагляду? Невже вона не була краплею сім’я, що ллється? А потім — кров’яним згустком; Ми створили її та розмірили, зробивши з неї пару: чоловіка та жінку”.

(Аль-Кияма, 36-39)

• Тому, Хто створив складніше, неважко створити щось легше. Таким є Аллах. Наприклад, той, хто здатний підняти п'ятдесят кілограм, з легкістю підніме один кілограм. Всевишній Аллах сказав:

“Невже Той, Хто створив небеса й землю, не зможе створити подібного до них? Та ж ні! Він — Творець, Знаючий! Коли Він воліє чогось, то тільки говорить: «Будь!» — і воно є!”

(Іа Сін, 81-82)

• Той, Хто створив тебе спочатку без твоєї волі і знання, з точки зору розуму, здатний створити тебе вдруге. Всевишній Аллах сказав:

“І запитує людина: «Коли я помру, невже повернуть мене до життя?» Хіба людина не пам’ятає, як колись Ми створили її, хоч вона була раніше нічим?”

(Мар’ям, 66-67)

Для Аллаха не грає ролі численність творінь. Всевишній Аллах сказав:

“Створити й воскресити вас так само легко, як і єдину душу. Аллах – Всечуючий, Всевидячий!”

(Лукман, 28)

• Той, Хто переводить творіння з одного стану в інший, а також з однієї матерії в іншу, виводячи живе з мертвого і мертве із живого, здатний, з точки зору розуму, воскрешати. Так, Аллах виводить живий колосок із неживого зерна; неживе зерно з живого колоска; живе дерево з неживого насіння; неживе насіння з живого дерева; неживе яйце з живої курки; живе курча з неживого яйця. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, Аллах розколює зернятко й кісточку, виводить живе з мертвого й виводить мертве з живого. Ось такий Аллах! Як же ви віддалилися! Він розкриває світанок, робить ніч часом спокою, а сонце й місяць – засобами для лічби. Так встановлено Великим, Всезнаючим!”

(Аль-Анам, 95-96)

• Той, Хто зрошує рослини і дерева з неживої землі після дощу, після того, як вона була голою і млявою, здатний воскресити і зібрати всіх. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах — Той, Хто посилає вітри. Коли вони приносять хмари, Ми приводимо їх до мертвої землі та оживляємо її після смерті. Таким буде й воскресіння!”

(Фатир, 9)

• Той, Хто з нічого створив людину, яка проживає етапи свого життя, аж до смерті, здатний воскресити її вдруге. Адже смерть – не кінцева фаза для людини, навпаки, після

неї йтиме воскресіння і розрахунок за те, що вона звершувала. Тому не можна заперечувати воскресіння тільки тому, що людина не бачила його на власні очі. Той, Хто створив людину і провів її через всі ці етапи, здатний повернути її у первинний стан і довести до останнього етапу: або у Рай, або у Пекло. Всевишній Аллах сказав:

“О люди! Якщо ви перебуваєте в сумнівах щодо воскресіння, то Ми створили вас спочатку з праху, потім — із краплі сімені, потім — із кров’яного згустку, а потім — із частинки плоті, яка має свій образ або ще не має. Так Ми пояснюємо це вам! Ми вкладаємо в лона те, що хочемо, до визначеного строку. Потім Ми виводимо вас звідти дітьми, щоб ви могли досягнути зрілості. Деякі з вас помирають, а деякі доживають до жалюгідних часів, забуваючи все, що колись знали. Ти бачиш висохлу землю, але щойно Ми проливаємо на неї воду, вона починає рухатись, підійматись та народжує різні пари прекрасних рослин. Це так, бо Аллах — Істина. Він оживляє померлих, Він спроможний на кожную річ”.

(Аль-Хаджж, 5-6)

Ібн аль-Кайїм сказав: «Аллах сказав, що якщо вас проймають сумніви щодо воскресіння, то ви цілком переконані у своєму створенні. Ви не сумніваєтесь в первинному існуванні, переході з одного стану в інший, аж до смерті. Тому відродження, яке вам обіцяно, подібне до першого акту створення, в якому ви не сумніваєтесь. Тож як ви можете заперечувати один з двох актів створення, хоча ви вже бачили подібне?»

Саїд Кутб сказав: «Воістину, етапи, через які проходить зародок, а потім дитина, після того, як побачить світ, безсумнівно, вказують на те, що воля, яка керує цими етапами, стрімко мчить разом з людиною, доки вона не

досягне своєї можливої бездоганності в обителі досконалості. Оскільки людина не в змозі сягнути ідеалу на цій землі, то вона змушена зупинитись, або повертатись: «Одні з вас вмирають, інші ж повертаються в жалюгідну старість і забувають все, що знали». Саме тому обов'язково має існувати світ, в якому людина стане довершеною. Ці етапи вказують на можливість воскресіння з двох сторін. Вони свідчать про можливість воскресіння, бо Той, Хто здатний на перше створення, в змозі повторити його. А з іншого боку, керуюча воля доповнює розвиток людини у вічному світі. Так зустрічаються закони створення і волі, закони життя і воскресіння, закони розрахунку і розплати – і всі вони підтверджують буття Творця, Управителя Всемогутнього, в існуванні Якого немає жодного сумніву».

• Впорядкованість творінь. Поглянь, наприклад, на машину. Яку б деталь не зробила людина і не розмістила б у неї, вона завжди виконуватиме певну задачу, приносячи користь всьому механізму. То чи розумно стверджувати, що всі ці великі творіння були створені даремно? Подивись на внутрішні і зовнішні органи свого тіла. Ти побачиш, що всі вони були створені для того, аби виконувати певну функцію – щоб твоє тіло могло стояти, рухатися і виконувати ті завдання, заради яких було створено. Усі частини тіла людини створені заради поклоніння Аллаху, аби після воскресіння кожна душа була розрахована за те, що зробила. Всевишній Аллах сказав:

“Невже ви вважаєте, що Ми створили вас для забави та що ви не повернетесь до Нас? Всевишній Аллах, Істинний Володар! Немає бога, гідного поклоніння, крім Нього, Господа великого трону!”

(Аль-Мумінун, 115-116)

- Феномен сну і неспання, смерті і життя для тих, хто розмірковує. Вихід душі з тіла, а потім її повернення у нього, як про це повідомив Всевишній Аллах:

“Аллах забирає душі, коли вони помирають, а ті, які ще не вмерли, забирає під час сну. Він затримує тих, кому визначено померти, а інших відпускає до певного строку. Воістину, в цьому — знамення для людей, які мислять!”

(Аз-Зумар, 42)

Аль-Куртубі сказав: «Сон і смерть – їх об'єднує розрив зв'язку душі з тілом. Це явище може бути явним, як сон, тому і кажуть: «Сон – брат смерті», - а також може бути прихованим – як смерть. Називати сон смертю – це метафора, тому що вони обидва беруть участь у розірванні зв'язку душі і тіла».

Той, Хто розбудив тебе, повернувши тобі твою душу після сну, в змозі повернути тобі твою душу після смерті і воскресіння. Правий був Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха), коли сказав: «Сон – брат смерті, і мешканці Раю не сплять».

Що говорить Священний Коран про походження людства?

Походження людей бере свій початок з Адама (мир йому). Всевишній Аллах створив його Своєю Рукою, наділив його розмірною зовнішністю і вдихнув у нього зі Свого Духа, наказавши ангелам поклонитися йому на знак поваги.

Всевишній Аллах сказав:

“Ось твій Господь сказав ангелам: «Я створю людину з глини. Коли Я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадуть перед нею ниць»”.

(Сад, 71-72)

Потім Аллах створив дружину Адама, Хаву (мир їй), аби він знаходив в ній утіху. Всевишній Аллах сказав:

“Він створив вас із єдиної душі, а потім зробив для вас дружин із вас самих. Він зіслав для вас вісім пар худоби. Він створює вас в утробах матерів ваших: одне творіння після іншого, в трьох темрявах. Такий Аллах, ваш Господь! Йому належить влада. Немає бога, гідного поклоніння, крім Нього. Як же ви заблукали!”

(Аз-Зумар, 6)

Щоб їх нащадки породили людство, яке житиме – покоління за поколінням – на цій землі, виконуючи волю Аллаха. Всевишній Аллах сказав:

“Який створив кожную річ якнайкраще й почав творити людину з глини; створив її нащадків із краплі жалюгідної рідини, а потім розмірив людину та вдихнув у неї від Нашого Духа. Він дарував вам слух, зір і серця. Мало ж ви дякуєте!”

(Ас-Саджда, 7-9)

Все людство, без винятку, з його розмаїттям рас, статур, кольорів шкіри і походження, повертається до свого праотця Адама (мир йому). Він є їх основою і початком. Всевишній Аллах сказав:

“О люди! Бійтесь Господа вашого, Який створив вас із однієї душі та створив із неї другу до пари; а з них ще й інших чоловіків та жінок і розселив їх. Тож бійтесь Аллаха, ім'ям Якого ви звертаєтесь одне до одного, і дотримуйтеся родинних зв'язків. Воістину, Аллах наглядас за вами!”

(Ан-Ніса, 1)

Це вказує на те, що перед Аллахом існує різниця тільки у покорі або непослуху. Спочатку Адам (мир йому) жив в Раю, як нам повідомляє Священний Коран. Так проявлялась божественна шана і повага до нього. Ангелам було наказано зробити земний уклін перед ним, але сатана виявив до Адама (мир йому) зарозумілість, відчуваючи ворожнечу і заздрість через високе положення, яким його наділив Аллах. Сатана відмовився впасти ниць перед Адамом (мир йому), виказуючи ворожість, заздрість і гордовитість. Він пообіцяв, що виведе праотця (мир йому) з Раю. Коли ж Ібліс дізнався, що на нього впав гнів Аллаха, то поклявся ворогувати з потомством Адама (мир йому) і щосили намагались збити з прямого шляху, аби їх спіткало те саме, що спіткало і його – гнів і ненависть. Всевишній Аллах сказав:

“Ми створили вас, надали вам образ ваш, а потім сказали ангелам: «Вклоніться Адаму!» І вклонилися всі, крім Ібліса, який не був серед тих, які вклонилися! Аллах сказав: «Що завадило тобі поклонитися, коли Я наказав це тобі?» Той відповів: «Я кращий за нього! Ти

створив мене з вогню, а його Ти створив із глини!» Він сказав: «Залиш це місце! Тобі немає чого вивищуватись тут! Вийди, ти будеш одним із принижених!» Той відповів: «Даруй мені відстрочку до того часу, коли їх воскресять!» Аллах сказав: «Воістину, ти — один із тих, кому дана відстрочка!» Той відповів: «За те, що Ти звів мене, я робитиму засідки проти них на Твоєму прямому шляху! А потім я буду підходити до них спереду, ззаду, справа й зліва — Ти не знайдеш більшості з них вдячними!» Аллах сказав: «Вийди звідси знеславлений і принижений! Тими з них, які підуть за тобою, Я неодмінно наповню гесну!» «О Адаме! Живи разом зі своєю дружиною в раю. Їжте, звідки побажаєте, але не наближайтеся до цього дерева, а то будете нечестивцями!» Шайтан почав намовляти їх, щоб відкрити їм наготу їхню, якої вони не помічали. Він сказав: «Ваш Господь заборонив вам це дерево для того, щоб ви не стали ангелами й безсмертними!» Він поклявся їм обом: «Я для вас — добрий порадник!» Він вивів їх звідти, спокусивши. І коли вони скуштували з того дерева, то відкрилася їм нагота їхня й почали вони прикривати її райським листям. Тоді Господь їхній покликав їх: «Хіба Я не заборонив вам їсти з цього дерева й хіба не казав вам, що шайтан для вас — справжній ворог?» Вони відповіли: «Господи наш! Ми були несправедливі самі до себе! Якщо Ти не простиш нас і не змилуєшся над нами, ми неодмінно зазнаємо втрат!» Він сказав: «Вийдіть! Одні з вас будуть ворогами іншим. На землі буде притулок ваш і користування благами — до певного часу». Він сказав: «Там ви будете жити, там ви будете помирати, і звідти вийдете!»»

(Аль-Араф, 11-25)

Тож давайте, як представники людства, яких створив Аллах із нащадків нашого праотця Адама (мир йому), остерігатись того, щоб нас збив сатана і вивів із покірності Аллаху до Його непослуху, від віри до невір'я. І давайте міцно триматися того, на чому був наш праотець Адам (мир йому) – Єдинобожжя і поклоніння Єдиному Аллаху, у Якого немає рівних. Давайте очистимо себе від ненависті, злоби і заздрості, аби наші серця одужали і ми ставились краще одне до одного, і увірували в ті закони, з якими прийшли посланці Аллаха. Давайте повіримо в завершальне законодавство Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха), аби позбавити сатану можливості ввести нас в оману, і ми змогли досягти того, що пообіцяв Аллах покірним Йому. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах сказав: «Вийди звідси знеславлений і принижений! Тими з них, які підуть за тобою, Я неодмінно наповню геєну!»”

(Аль-Араф, 18)

Хто така людина?

Людина – це Адам і його дружина Хава (мир їм), а також усі їх нащадки, з розмаїттям рас і кольорів шкіри. Всевишній Аллах сказав:

“О люди! Бійтесь Господа вашого, Який створив вас із однієї душі та створив із неї другу до пари; а з них ще й інших чоловіків та жінок і розселив їх. Тож бійтесь Аллаха, ім'ям Якого ви звертаєтесь одне до одного, і дотримуйтеся родинних зв'язків. Воістину, Аллах наглядає за вами!”

(Ан-Ніса, 1)

Аллах обрав людину серед усіх Своїх створінь і створив її найкращим чином, в найпрекраснішому і досконалому образі. Всевишній Аллах сказав:

“Ми створили людину в найкращому образі”.

(Ат-Тін, 4)

Аллах наділив людину органами чуття і інстинктами – як душевними, так і розумовими – за допомогою яких вона може відрізнити добро від зла, корисне від шкідливого. Розмірковуючи над цим, ми пізнаємо мудрість неймовірного і неповторного творіння людини. Все це дано їй для того, щоб вона змогла зрозуміти послання, зіслані їй від Аллаха, а також виконувати релігійні і суспільні обов'язки, жити з усіма, хто її оточує в величезному світі, у злагоді, і усвідомлювати цінність підкорених мирських благ.

Аллах, Святий Він та Великий, створив людину з тіла, душі і розуму. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах — Той, Хто зробив для вас землю місцем перебування, а небо – стелею. Він дарував вам образ ваш

і зробив цей образ прекрасним. Він наділив вас благами! Такий Аллах, ваш Господь! Благословенний Аллах, Господь світів!”

(Гафір, 64)

Також Всевишній Аллах сказав:

“Він створив небеса та землю в істині, надав вам вигляду і зробив ваш вигляд прекрасним! І до Нього — повернення!”

(Ат-Таґабун, 3)

У кожної з цих складових є свій прожиток, без якого вона не може існувати.

• Матерія (тіло)

Життя, здоров'я, чистота, очищення тіла, вдоволення його пристрастей і інстинктів – відбувається за допомогою їжі, пиття і одруження. Всевишній Аллах сказав:

“О сини Адама! Вбирайтеся в одяг свій, де б ви не здійснювали поклоніння. Їжте й пийте, але не понад міру. Воістину, Він не любить тих, які порушують міру! Запитай: «Хто заборонив прикраси, які Аллах дав Своїм рабам, а також блага з наділу Його?» Скажи: «Вони — для тих, які ще в земному житті щиро увірували в День Воскресіння!» Так Ми пояснюємо знамення для людей, які знають!”

(Аль-Араф, 31-32)

У разі хвороби або слабкості тіла, Аллах звелів лікуватися різними дозволеними ліками. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Всевишній Аллах

створив хворобу і ліки від неї, тож лікуйтеся, але не лікуйтеся забороненим».

Вдоволення статевого потягу має відбуватися в межах правил, приписаних Аллахом, аби людина підносилась над тваринами і не була схожою на них. Всевишній Аллах сказав:

“Серед Його знамень — те, що Він створив вам дружин із вас самих, щоб ви знаходили в них спокій, і встановив між вами любов і милосердя. Воістину, в цьому — знамення для людей, які думають!”

(Ар-Рум, 21)

• Душа

Життям душі і її підживленням є віра в її Творця, зв'язок з Ним, поклоніння Йому, звернення і підкорення Йому. Це досягається шляхом виконання обов'язкових приписів і покидання забороненого. Душа, за своєю природою, відчуває потребу в Тому, Хто створив її. Тільки в Ньому вона знаходить спокій і умиротворення, добро і радість. Вона сповнюється почуттям успіху і розради, звільняючись від страхів і сумнівів, які негативно позначаються на тілі і можуть згубити його. Всевишній Аллах сказав:

“Тих, які увірували й знайшли спокій для своїх сердець у згадуванні Аллаха! Хіба ж не в згадуванні Аллаха знаходять спокій серця”.

(Ар-Рад, 28)

• Розум

Іслам підніс цінність розуму і дав людині повну свободу роздумів над тим, що їй було наказано. Те чи інше віровчення, до якого його закликають, він приймає лише після твердої переконаності і вдовolenня ним. Він обирає законодавство (шаріат) своїм шляхом, глибоко замислившись над безпомилковістю його приписів. Аллах відрізнив людину від інших творінь, наділивши її інтелектом. Так, розвиток і розквіт суспільств досягались завдяки розуму. Людина змогла використати і підкорити собі все, що її оточує на небі, на землі і в морі, аби поліпшити умови свого життя. Розум виховав моральність, упорядковав поведінку, підніс принципи і організував суспільства. Він допомагає пізнати істину і брехню, добро і зло, користь і шкоду. Він є причиною покладання божественних обов'язків (такліф) в ісламі. Справедливість Аллаха полягає в тому, що Він буде допитувати тільки розумних людей. Того, хто був позбавлений здорового глузду і не міг зрозуміти ісламське законодавство, не питають і його не будуть судити. Тому іслам наказав оберігати розсуд, приписавши певні покарання у мирському житті, а також муки в житті вічному для того, хто буде нехтувати глуздом з власної прихоті, сп'яняючи його спиртними напоями або наркотиками. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, які увірували! Воістину, вино, азартні ігри, камені жертovníків і стріли для ворожби — мерзота від шайтана! Тож стережіться цього! Можливо, будете спасенні!”

(Аль-Маїда, 90)

Людина, яка нехтує інтелектом, позбавляючи його можливості пізнавати і мислити, уподібнилась до тварин,

яких турбують тільки їжа, пиття і вдоволення статевого потягу. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, найгірші з творинь перед Аллахом — глухі й німі, які не здатні розуміти!”

(Аль-Анфаль, 22)

Інтелект має свій прожиток, без якого він не зможе піднятися, стати повноцінним, робити винаходи і дослідження. Його можна здійснити за допомогою декількох шляхів:

1) Пізнання

Аллах – Святий Він та Великий – наділив інтелект кількома «віконцями»: слухом, зором, нюхом і дотиком. За допомогою них відбувається живлення і розвиток розуму усіма видами знань, аби людина могла мешкати в цьому бутті, використовувати всі блага, робити винаходи, розвиватись і покращуючи рівень свого життя. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах вивів вас із утроб матерів ваших. Ви не знали нічого, а Він дарував вам слух, зір і серця. Можливо, ви будете вдячні!”

(Ан-Нахль, 78)

Тому іслам підніс цінність знань і вчених, провівши чітку межу між знаючим і невігласом, як про це сказано в Його Словах:

“Невже той, хто смиренно проводить ніч, падаючи ниць і підводячись, хто боїться наступного життя й сподівається на милість свого Господа, рівний тому, хто цього не робить? Скажи: «Невже рівні ті, які знають, і ті, які не знають?» Воістину, замисляться лише обдаровані розумом!”

(Аз-Зумар, 9)

Пошук знань в ісламі є одним з видів поклоніння, за допомогою якого можна наблизитися до Всевишнього Аллаха. Особливо це стосується тих знань, які приносять користь всьому людству. Саме тому ранні вчені-мусульмани змагалися один з одним у здобутті знань. Вони залишили нам науку, яка розлетілася світом і стала фундаментом для сучасної цивілізації. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, які увірували! Коли вам говорять на зібраннях: «Поступіться!» – то поступіться. І наділить вас Аллах ще кращим місцем! А коли вам говорять: «Встаньте!» — то вставайте. Аллах дарує перевагу тим серед вас, які увірували й тим, кому дано знання. І Аллах знає те, що ви робите”.

(Аль-Муджаділя, 11)

2) Роздуми

Нива для роздумів є широкою – це вправи для розуму і відпочинок для душі. Людина усамітнюється із собою і занурюється в думки над величезним Всесвітом, щоб глибоко поміркувати над творіннями Аллаха. У моменти душевного прояснення і чистоти розуму, пізнається справжня сутність цього буття, яке не створило само себе, його не створило щось зсередини і воно не було створене випадково. Без сумніву, все це вказує на Творця. Всевишній Аллах сказав:

“Невже не дивилися вони на царство небес і землі, і на кожную річ, створену Аллахом? А можливо, вже наблизився їхній строк! То в яку розповідь після цієї увірують вони?”

(Аль-Араф, 185)

Заглиблення у свої думки є одним з найдостойніших видів поклоніння в ісламі. Багато священних аятів спонукають до цього. Аллах вимагає від Своїх рабів подивитися: «Невже вони не бачать?» – поміркувати: «Невже вони не розмірковують?» – згадати повчання: «Невже ви не згадаєте повчання?» – замислитись: «Невже ви не поміркуєте?» – і глибоко задуматись над побаченим: «Хіба вони (невіруючі) не бачать?».

Все це приписано заради досягнення найвищої мети – доказу існування Аллаха і Його Величі. Серед цих аятів:

- Заклик до глибоких роздумів про ті милості, які оточують нас. Аллах створив їх і облагодіяв ними нас. Всевишній Аллах сказав:

“Серед Його знамень — те, що Він створив вас із праху. Після цього ви стали людьми й розселяєтесь. Серед Його знамень — те, що Він створив вам дружин із вас самих, щоб ви знаходили в них спокій, і встановив між вами любов і милосердя. Воістину, в цьому — знамення для людей, які думають! Серед Його знамень — створення небес і землі, а також відмінності між мовами й кольорами. Воістину, в цьому— знамення для жителів світів! Серед Його знамень — ваш сон уночі та вдень, а також пошуки Його милості. Воістину, в цьому — знамення для людей, які здатні слухати! Серед Його знамень — те, що Він показує вам блискавку, щоб викликати страх і надію, а також проливає з неба воду, щоб оживити нею землю після її смерті. Воістину, в цьому — знамення для людей, які розуміють! Серед Його знамень — те, що небо та земля тримаються за Його наказом. Щойно Він покличе вас, ви одразу вийдете з землі”.

(Ар-Рум, 20-25)

• Заклик до глибоких роздумів над сусідніми деревами: вони зростають на одній землі, їх поливають і підживлюють однією водою, але їх плоди відрізняються. Всевишній Аллах сказав:

“Є на землі суміжні ділянки, виноградні сади, посіви, а також пальми – ті, які ростуть із одного кореня й ті, які ростуть із різних коренів. Зрошуються вони тією самою водою, але Ми робимо одні з них кращими за смаком, ніж інші. Воістину, в цьому знамення для людей, які розуміють!”

(Ар-Рад, 4)

• Заклик до глибоких роздумів над самими собою: як ми влаштовані і створені; які у нас є органи і яку функцію вони виконують. Ніхто з людей не здатний створити замість них щось подібне. Всевишній Аллах сказав:

“На землі є знамення для впевнених людей, а також у вас самих. Невже ви не бачите? А на небі — наділ ваш і те, що обіцяно вам!”

(Аз-Заріят, 20-22)

• Заклик до глибоких роздумів над комахами, які нас оточують і живуть разом з нами і тією користю, яку вони приносять людині. Всевишній Аллах сказав:

“І відкрив твій Господь бджолі: «Роби собі будинки в горах, на деревах і в спорудах. А потім споживай із різних плодів і смиренно йди шляхами Господа твого». Із бджолиних черев виходить напій різного кольору, в якому зцілення для людей. Воістину, в цьому — знамення для людей, які замислюються!”

(Ан-Нахль, 68-69)

- Заклик до глибоких роздумів над тваринами, які живуть з нами і які підкорені нам, аби ми могли їсти їх м'ясо, пити їх молоко і їздити верхи. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, в худобі для вас — повчальний приклад. Ми даємо вам пити те, що в їхніх черевах між перетравленою їжею та кров'ю — чисте молоко, приємне для того, хто його п'є. Із плодів пальми й винограду ви робите п'янкий напій та добру поживу. Воістину, в цьому знамення для людей, які розуміють!”

(Ан-Нахль, 66-67)

- Заклик до глибоких роздумів над птахами, які літають у небі. Як Аллах підкорив їм повітря, аби воно було придатним для їхнього польоту; як Він створив їх із крилами, які можуть підняти їх в небо. Людина ж не зможе літати, навіть якщо їй прикріпити набагато більші крила. Всевишній Аллах сказав:

“Чи ви не бачили птахів, які покірно літають у небі? Їх утримує тільки Аллах! Воістину, в цьому знамення для віруючих людей!”

(Ан-Нахль, 79)

Саїд Кутб сказав: «Поміркуй над цим птахом! Як він розправляє і розкриває свої крила, а потім повертає і складає їх. Він перебуває в двох положеннях: найчастіше в розправленому, і рідше – в складеному. Птах вирує в повітрі, з легкістю плаває. Іноді він робить такі рухи, які здаються спостерігачу цілою виставою: прекрасне маєво, політ та поринання. Поміркуй над побаченим. Дослідження всіх видів птахів, а особливо їх рухів, ніколи не втомить погляд і серце. Воно приносить величезну насолоду і веде до роздумів над дивовижним створінням Аллаха, в якому об'єднуються краса і досконалість. Коран закликає

замислитись над цим хвилюючим дійством, як Милосердний підтримує їх на льоту за допомогою упорядкованих законів буття. Це неймовірна гармонія, в якій об'єднуються мале і велике. У ній враховане найдрібніше. Тримання птаха в повітрі схоже на тримання тварин на землі, літака в небі і всіх інших тіл, якими керує лише Аллах».

- Заклик до глибоких роздумів над складовими цього Всесвіту – над землею і небом, над тим, що створено всередині них і між ними – живими істотами, способом їх створення і звичаєм їхнього життя. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах створив усіх живих істот із води. Серед них є такі, що повзають на череві, є такі, що ходять на двох ногах, є такі, що ходять на чотирьох. Аллах творить, що побажає. Воістину, Аллах спроможний на кожну річ!”

(Ан-Нур, 45)

Як Аллах розподілив, визначив і розділив їх наділ в різних сферах. Те, що підходить одному виду, не підходить іншому; що є житлом одному виду, не годиться іншому. Всевишній Аллах сказав:

“Невже вони не бачать, скільки минулих поколінь Ми знищили? Ми дарували їм силу, якої не дарували вам, і Ми звели їм з неба рясні дощі й дали рікам текти в їхніх землях. А потім Ми знищили їх за гріхи їхні й створили після них наступне покоління”.

(Аль-Анам, 6)

- Заклик до глибоких роздумів над основами створення людини – її життям, прожитком і питтям. Всевишній Аллах сказав:

“Чи ви не бачили того сім’я, яке виділяєте? Це ви творите його — чи це Ми творимо його? Ми розподілили серед вас смерть, і ніхто не випередить Нас у тому, щоб замінити вас схожими на вас та створити такими, про яких ви й не відаєте.

Ви вже знаєте про перше творіння. Чому б вам не пригадати? Чи бачили ви те, що ви сієте? Ви пророкуєте його — чи це Ми пророкуємо його? Якби Ми побажали, то перетворили б його на порох, і ви залишилися би здивованими: «Ми зазнали збитків, і не залишилося їжі в нас!» Чи ви бачили воду, яку ви п’єте? Це ви послаєте її з дощової хмари — чи це Ми послаємо? Якби Ми побажали, то зробили б її гіркою. Чому ж ви невдячні? Чи ви бачили вогонь, який висікаєте? Чи це ви вирощуєте дерево для нього — чи Ми вирощуємо його? Ми зробили його нагадуванням та поміччю подорожнім!”

(Аль-Вакиа, 58-73)

Саме тому Коран осуджує тих, хто не замислюється, не звертає уваги і не прислухається до того, що бачить в цьому величезному Всесвіті. Він назвав таких людей «невігласами», адже вони не пізнають Творця і причину свого створення. Він порівняв їх з домашньою худобою, у якої немає розуму. Всевишній Аллах сказав:

“Ми створили для пекла багато джинів і людей. Вони мають серця, якими не розуміють, мають очі, якими не бачать, мають вуха, якими не чують. Вони подібні до худоби, але перебувають у ще більшій омані. Вони — невігласи!”

(Аль-Араф, 179)

Іслам встановив межі для роздумів. Інтелект людини набуває знання про Аллаха, замислюючись над Його створіннями. Розум зупиняється біля цієї межі і не перетинає її – він не розмірковує над тим, що не в змозі збагнути, адже є сотвореним, обмеженим у питаннях, перед якими безсилий. Хто переступає межі свого розуму, той виявляє до нього несправедливість і скоює злочин. Він схожий на того, хто встановив лампочку потужністю 10В в джерело струму потужністю 220В. Результат від такого контакту очевидний.

Обрання Аллахом нащадків Адама

Серед всіх існуючих творінь у цьому Всесвіті, наш Всевишній Господь віддав перевагу людству і підніс його над усіма іншими створіннями. Всевишній Аллах сказав:

“Ми пошанували синів Адама й дозволили їм пересуватися сушею та морем, наділили їх благами й віддали їм велику перевагу перед багатьма іншими творіннями!”

(Аль-Ісра, 70)

Аллах пошанував синів Адама так:

- **Підкорення людині Всесвіту**

Аллах найкращим чином підготував і підкорив цей Всесвіт – землю і небо, а також все, що його населяє – аби вони приносили користь людям. Аллах наділив його необхідними для життя складовими: повітрям, водою, наділом, тваринами, деревами, рослинами. Все це Він підкорив людям, аби вони мудро і розумно користувалися благами. Як повідомив Всевишній Аллах:

“Він підкорив для вас усе те, що на небесах і на землі. Воістину, в цьому — знамення для людей, які мислять!”

(Аль-Джасія, 13)

Аллах наказав людям піклуватися про світ: приводити його до ладу і охороняти навколишнє середовище – земне, повітряне і морське – аби воно було придатним для їх життя, а також для тих людей, які будуть після них. Тому Всевишній заборонив поширювати нечестя на землі і руйнувати її. Аллах сказав:

“І не поширюйте безчестя на землі після того, як вона стала кращою. Кличте Його зі страхом і надією.

Воістину, милість Аллаха близька до тих, які роблять добро!”

(Аль-Араф, 56)

- **Намісництво на землі**

Аллах вшанував людство і зробив його намісником на землі. Одне покоління змінює інше: люди не вимирають. Вони отримують знання і оберігають релігію, щоб тривав закон Аллаха, який Він побажав втілити у цьому Всесвіті. Всевишній Аллах сказав:

“Він — Той, Хто зробив вас намісниками на землі й підніс одних із вас над іншими за ступенями, випробуючи в тому, що Він дарував вам. Воістину, Твій Господь — Швидкий у покаранні. Воістину, Він — Прощаючий, Милосердний!”

(Аль-Анам, 165)

Цей Всесвіт, з милості Аллаха, здатний вмістити всіх людей і творіння. Він забезпечив їх наділом і їжею, аж до самого зникнення світу. Аллах сказав:

“Скажи: «Невже ви не віруєте в Того, Хто створив землю за два дні, й додасте Йому рівних? Але ж Він — Господь світів! Він поставив над нею міцні гори, благословив її та розподілив засоби для прожиття — за чотири повних дні, для тих, хто цього потребує!»”

(Фуссілят, 9-10)

- **Дружба і згуртованість**

Всевишній Аллах, за Своєю мудрістю, створив людей і розселив їх по всіх куточках землі. Він зробив їх народами і племенами, у кожного з них є свої звичаї і традиції, мова і зовнішність, аби вони пізнавали одне одного і приносили мирську і релігійну користь. Аллах не створив їх для того,

щоб вони гнобили, крали, зневажали, колонізували або поневолювали одне одного. Як повідомив Наш Господь у Своїх Словах:

“О люди! Воістину, Ми створили вас із чоловіка та жінки й зробили вас народами та племенами, щоб ви знали одне одного. Воістину, найшанованіші з-посеред вас перед Аллахом — найбільш богобоязливі! Воістину, Аллах — Всезнаючий, Всевідаючий!”

(Аль-Худжурат, 13)

Аллах створив землю з різними запасами копалин і благ. Так само і людей Він створив з різною силою, розумовими здібностями, зовнішнім виглядом. Ті блага, які є у деяких народів, відсутні у інших. Все це задля того, аби люди пізнавали одне одного і були дружніми та згуртованими в тих питаннях, які приносять їм користь. Таким чином, вони обмінюються досвідом і знаннями – відбувається плідна співпраця між ними. Всевишній Аллах сказав:

“Невже це вони ділять милість твого Господа? Це Ми розподілили їхні засоби до прожиття в земному житті! Одним із них Ми дарували перевагу над іншими, щоб одні з них брали собі інших за слуг. Милість твого Господа краща за те, що вони собі накопичують!”

(Аз-Зухруф, 32)

Аллах не створив людей для ненависті або приниження, а створив для того, щоб вони поважали, допомагали розвиватися і доповнювали одне одного. Це, в свою чергу, поліпшить їх життя. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, які увірували! Нехай одні люди не глузують з інших — можливо, ті кращі за них. І нехай одні жінки не глузують з інших — можливо, ті кращі за них. Не лайте одне одного та не вигадуйте образливих прізвиськ. Зле ж

бути нечестивцем після того, як увірував! А ті, хто не покався, є несправедливими!”

(Аль-Худжурат, 11)

Тому іслам сповіщає про все, що може розділити людей, привести до взаємної ненависті, посіяти ворожнечу, ненависть або злобу.

“Горе кожному насмішнику, наклепнику!”

(Аль-Гумаза, 1)

Іслам застерігає від усього, що може зруйнувати суспільство – від злості, заздрощів, які є проявом сутності сатани, і які притаманні мерзенним душам деяких людей. Вони не хочуть добра для інших, тому поширюють між собою смуту, ненависть і ворожнечу. У них немає милосердя. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Не заздріть одне одному, не наганяйте ціни, відмовтеся від взаємної ненависті, не повертайтеся спиною одне до одного, не перебивайте торгівлі одне одному і будьте братами, о раби Аллаха!»

Аллах закликає до всього, що веде до згуртованості, дружби, любові і миру між людьми. Всевишній Аллах сказав:

“Немає добра в більшості їхніх потаємних розмов, якщо тільки вони не будуть закликати до милостині, добра чи миру поміж людьми. І хто зробить це, прагнучи до вдоволення Аллаха, тому даруємо Ми велику винагороду!”

(Ан-Ніса, 114)

- **Основа релігії**

Основа всіх людей одна. Також і основа релігії, яку схвалив Аллах – одна. Аж до настання Судного Часу. Це – іслам:

покірність Аллаху і слідування Йому через послух та очищення від багатобожжя. Іслам – це релігія нашого праотця Адама (мир йому). Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, релігія перед Аллахом — іслам!”

(Аль Імран, 19)

Релігія, в якій всі види поклоніння присвячені тільки Аллаху, Господу світів, а не якомусь створінню. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Воістину, моя молитва й виконання обрядів, моє життя й смерть — це все належить Аллаху, Господу світів! Немає рівного Йому. Саме це наказано мені, і я — перший із відданих Йому!»”

(Аль-Анам, 162-163)

Релігією всіх пророків (мир їм усім) після Адама (мир йому) був іслам. Вони відправлялись для заклику до нього, аби вивести рабів із поклоніння рабам до поклоніння Господу рабів; починаючи з Нуха (мир йому) і закінчуючи останнім і завершальним пророком Мухаммадом (мир йому і благословення Аллаха). Всевишній Аллах сказав:

“Ми не відсилали раніше за тебе жодного посланця, не відкривши йому: «Немає бога, гідного поклоніння, крім Мене! Тож поклоняйтеся Мені!»”

(Аль-Анбія, 25)

Іслам – релігія всіх пророків, а не якогось одного. Аллах приписав сповідувати іслам і схвалив його для Своїх рабів. Всевишній Аллах сказав:

“Він встановив вам у релігії те, що заповів Нуху, те, що Ми відкрили тобі, те, що Ми заповіли Ібрагіму, Мусі та Ісі: «Тримайтеся релігії та не розходьтеся поміж собою в ній!» Важко багатобожникам те, до чого ти закликаєш їх.

Аллах обирає Собі того, кого побажає та веде прямим шляхом того, хто до Нього звертається!”

(Аш-Шура, 13)

Це – заклик пророка Ібрагіма (мир йому), батька всіх пророків, відправлених до своїх народів. Всевишній Аллах сказав:

“Ібрагім не був ні юдеєм, ні християнином, але він був ханіфом, відданим! Він не був багатобожником!”

(Аль Імран, 67)

Іслам – це заповіт Ібрагіма своїм синам після нього, а також його дітей своїм дітям. Всевишній Аллах сказав:

“Ібрагім разом із Якубом заповідали своїм синам це: «О сини мої! Воістину, Аллах обрав для вас цю релігію. Тож не помирайте, не ставши покірними Йому!»”

(Аль-Бакара, 132)

Іслам – це заклик пророка Муси (мир йому) до свого народу. Всевишній Аллах сказав:

“Сказав Муса: «О народе мій! Якщо ви увірували в Аллаха, то покладайтеся на Нього, якщо ви віддані Йому!»”

(Йунус, 84)

Іслам – це релігія, яку сповідував пророк Іса (мир йому) і його послідовники, закликаючи до неї свій народ. Всевишній Аллах сказав:

“І коли Іса відчув їхнє невір’я, то він запитав: «Хто мої помічники на шляху до Аллаха?» Відповіли апостоли: «Ми — помічники Аллаха! Ми увірували в Аллаха! Засвідчи ж те, що ми — віддані Йому!»”

(Аль Імран, 52)

Іслам – це те, з чим прийшов Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха), печатка пророків, бо він є закликком до Єдинобожжя, основою релігії всіх пророків і посланців. Посланницька місія Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) скасувала тільки деякі закони попередніх пророків. Вони були замінені універсальним, всеохоплюючим, загальносвітовим законодавством, яке відповідає виклику часу і місця. Що ж стосується віровчення, то воно залишилося стійким і непохитним. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «З усіх людей в цьому світі і в світі вічному я найбільш близький до Іси, сина Мар'ям. Пророки – брати від одного батька: матері у них різні, а релігія їх – одна».

Тому іслам не є новою релігією, як звикли припускати деякі. Навпаки, він є основою, яку мають сповідувати всі люди, адже він – фундамент їх релігій і Аллах не прийме поклоніння, яке було звершено не за законами ісламу. Всевишній Аллах сказав:

“Хто шукає іншої релігії замість ісламу, від того не буде прийнято, а в наступному житті він буде серед тих, хто втратив усе!”

(Аль Імран, 85)

Тож поквапся, дорогий читачу, повернутися до основи своєї релігії, яку сповідували твої батьки і діди – ранні єдинобожники, і залиш ті нововведення, які були внесені в релігію твоїми батьками і дідами пізніше. Ці нововведення вивели їх з Єдинобожжя до багатобожжя, з Сунни – до нововведень. Якщо бажаєш слідувати комусь, то слідуй своїм пращурам, які сповідували Єдинобожжя. Не йди стежками нових батьків, які спотворили релігію. Всевишній Аллах сказав:

“І коли їм кажуть: «Ідіть за тим, що зіслав Аллах», то вони відповідають: «Ні! Ми йдемо за тим, у що вірили наші батьки!» Невже так буде й тоді, коли шайтан покличе їх у пекельний вогонь?”

(Лукман, 21)

Воістину, повернення до істини краще, ніж уперстість у брехні. Навіть якщо заради цього доведеться пожертвувати твоїм майном, положенням або владою, бо вічне блаженство краще, ніж блаженство швидкоплинне. Я глибоко переконаний: якби більшість з нас дослідила своє генеалогічне древо, то обов'язково знайшла хоча б одного свого прадіда-мусульманина. Істина заслуговує на те, щоб їй слідували, тож поспішай і не сумнівайся!

Поява багатобожжя серед людей

У період між Адамом і Нухом (мир їм обом) – десять століть – всі люди сповідували одну релігію – іслам, Єдинобожжя Аллаха і непридання Йому рівних, присвячуючи поклоніння тільки Йому, як про це повідомляється в Його Словах:

“Люди були єдиною громадою. Аллах відіслав пророків вісниками та застерігачами і зіслав разом із ними Писання в істині — для того, щоб вони розсудили поміж людьми те, про що вони сперечалися. Та не було суперечок, окрім як між тими, кому були даровані ясні знамення, і які були несправедливі одне до одного. Тож Аллах повів прямим шляхом тих, які увірували, до істини, про яку ті сперечалися — з дозволу Його. Аллах вказує прямий шлях тому, кому побажає!”

(Аль-Бакара, 213)

Звичайно, що в результаті збільшення кількості нащадків Адама, покоління за поколінням, вони розійшлися по всіх куточках землі, шукаючи свого наділу і місця для життя, яке могло б дати їм притулок. Як наслідок, люди віддалилися від істинного джерела поклоніння Аллаху і до них почали закрадатись спотворення, вигадки і введення в релігію того, що до неї не відноситься. Так тривало доти, поки їх віровчення не спотворилося і вони не збилися з прямого шляху. Саме цього жадав щайтан, який вивів їх праотця Адама і їх праматір Хаву з Раю. Його ненависть і заздрість пролилися і на нащадків Адама (мир йому). Шайтан бажає ввести людей у багатобожжя та непослух Аллаха, які приведуть їх до Пекла. Про це сповістив Всевишній:

“І коли Ми сказали ангелам: «Вклоніться Адаму!», то вклонилися всі, крім Ібліса, який сказав: «Як можу я вклонитися тому, кого Ти створив із глини?» І ще

сказав: «Чи ти бачив того, кому ти віддав перевагу замість мене? Якщо ти відстрочиш мені до Дня Воскресіння, то я спокушу всіх його нащадків, окрім небагатьох!» Аллах відповів: «Вийди геть! Тим, хто з них піде за тобою, гесна буде відплатою, повного відплатою!»

(Аль-Ісра, 61-63)

Вперше багатобожжя з'явилося на землі серед народу Нуха (мир йому), коли шайтан поступово прикрасив для них поклоніння ідолам. Це сталося не відразу. Спочатку він зробив милим їх серцю звеличення померлих, потім перебування біля могил. Так тривало доти, доки вони не впали у багатобожжя. Тому одне з правил ісламського права звучить так: «Заборона всього, що є засобом або може послугувати причиною багатобожжя». Всевишній Аллах сказав:

“Сказав Нух: «Господи мій! Не послухалися вони мене, та й пішли за тим, чиє багатство й діти не збільшать йому нічого, окрім втрат! І замислили вони підступну змову. І сказали вони: не полишайте богів своїх — не полишайте ні Вада, ні Сува, ні Ягуса, ні Яука, ні Насра!”

(Нух, 21-23)

Ібн Аббас сказав: «Це імена праведників з народу Нуха. Після їх смерті, шайтан нав'яв їх народу, щоб вони зробили кам'яних ідолів, поставили в місці своїх зібрань і назвали їх іменами праведників. Так вони і вчинили, однак тоді ідолам ще ніхто не поклонявся, а коли минув час, і стерлася з пам'яті історія цих ідолів, їм почали поклонятися». Нух пробув серед свого народу 950 років, закликаючи їх вдень і вночі, поки не вичерпав всі можливі шляхи як явні, так і приховані. Вони ж виявили зарозумілість і не послухалися Нуха (мир йому). Після чого він (мир йому)

звернувся до свого Господа і Всевишній знищив цих людей, наславши на них потоп. Всевишній Аллах сказав:

“Сказав Нух: «Господи! Воістину, закликав я народ свій вночі та вдень! Але заклик мій призвів лише до втечі їхньої. І, воістину, кожен раз, коли я закликав їх заради того, щоб Ти прости́в їх, вони вкладали в свої вуха пальці та закривались одягом, наполегливо трималися свого та вели себе зверхньо! Потім я закликав їх відкрито, знову закликав їх привселюдно, і спілкувався з ними таємно”.

(Нух, 5-9)

Зі слів Всевишнього:

“І сказав Нух: «Господи мій! Не залиш на землі жодного з невіруючих! Воістину, якщо Ти залишиш їх, то зіб'ють вони зі шляху істини рабів Твоїх, і лише примножать кількість невіруючих нечестивців!”

(Нух, 26-27)

Аллах знищив народ Нуха, врятувавши його самого і тих віруючих і творіння, які були разом з ним в ковчезі. Як сказав Аллах, Святий Він та Великий:

“І коли прийшов наказ Наш і відкрилося джерело в печі, то сказали Ми: «Візьми туди пару від кожного виду та свою родину — крім тих, про яких вже було сказано слово, а ще візьми тих, які увірували». Але небагато увірувало разом із ним!”

(Гуд, 40)

Заселення землі почалося заново з тих віруючих, які знаходились разом з Нухом. Коли ж минуло багато часу і померли ті, хто був після них, шайтан знову прикрасив для людей образи їх батьків, яких Аллах врятував від потопу.

Так тривало до тих пір, покоління за поколінням, доки не призвело до поклоніння ідолам. Після цього Аллах відправив до людей свого пророка Гуда (мир йому), аби він повернув їх до правильної релігії, та вони не послухалися його і Аллах їх знищив, наславши сильний вітер. Всевишній Аллах сказав:

“Згадай брата адитів. Ось він застерігав свій народ біля аль-Ахкафу, хоча застерігачі були: «Не поклоняйтесь нікому, окрім Аллаха; я боюся, що впаде на вас кара у Великий День!» Вони відповіли: «Ти прийшов, щоб відвернути нас від наших богів? Покажи нам те, чим ти погрожуєш нам, якщо ти є правдивим!» Той сказав: «Знання належить лише Аллаху, а я переказую вам те, із чим мене відіслано. Але я бачу, що ви — люди нерозумні!» Коли ж вони побачили хмару, яка насувалася на їхні долини, то сказали: «Ця хмара пролле на нас дощ!» Та ж ні! Ось те, що ви намагалися прискорити — вітер, який несе болісну кару! За наказом свого Господа він знищує кожну річ. Тож зранку було видно лише їхні житла! Ось так Ми винагороджуємо грішних людей!”

(Аль-Ахкаф, 21-25)

Після них прийшов народ самудян. Вони теж поклонялися ідолам. Аллах відправив до них пророка Саліха (мир йому), аби повернути їх до поклоніння Аллаху, а вони назвали його брехуном, за що обули знищені. Всевишній Аллах сказав:

“Самудити були знищені криком”.

(Аль-Хакка, 5)

Народ Ібрагіма (мир йому), батька пророків, поклонявся планетам і ідолам. Ібрагім (мир йому) забороняв і застерігав

їх від гріха, але вони не відповіли йому і Аллах згубив їх. Всевишній Аллах сказав:

“Ще раніше Ми дарували Ібрагіму дороговказ і Ми знали, ким є (Ібрагім). Ось він сказав своєму батьку та іншим людям: «Що це за образи, яким ви настільки віддані?» Ті відповіли: «Ми бачили, що наші батьки поклонялися їм!» Він сказав: «Ви та ваші батьки перебуваєте в справжній омані!»”

(Аль-Анбія, 51-54)

Потім прийшли сини Ізраїля. До них був відправлений Муса (мир йому). Вони стали поклонятися бичку разом з Аллахом. Так зароджувалось багатобожжя серед людей. Всевишній Аллах сказав:

“Коли Муса пішов, його народ зробив із прикрас подобу тельця, яка ревла. Хіба вони не бачили, що він не розмовляв із ними й не вказував їм прямого шляху? Та вони взяли його для поклоніння — вони були нечестивці! А коли вони розкаялися й побачили, що заблукали, то сказали: «Якщо наш Господь не зміщується над нами й не простить нам, то ми неодмінно будемо одними з тих, хто зазнав втрат!»”

(Аль-Араф, 148-149)

Врешті-решт вони почали поклонятися Узейру. Тоді Аллах відправив до них Ісу (мир йому), аби той повернув їх до Єдинобожжя і поклоніння Одному Аллаху. Всевишній Аллах сказав:

“І коли сказав Іса, син Мар’ям: «О сини Ізраїла! Я — посланець Аллаха до вас, який підтверджує те, що було до мене в Таураті, й сповіщає добру звістку про посланця, котрий з’явиться після мене. Ім’я його — Ахмад». А коли цей посланець прийшов із ясними

доказами, то сказали вони: «Це — очевидне чаклунство!»»

(Ас-Сафф, 6)

Крайнощі їх дійшли тієї межі, що вони почали поклонятися Ісі (мир йому) разом з Аллахом і сказали, що він є третім з трьох у Трійці – Пречистий Аллах від того, що вони говорять! Всевишній Аллах сказав:

“О люди Писання! Не порушуйте релігії вашої та не говоріть про Аллаха нічого, крім істини. Адже Месія — Іса, син Мар’ям — лише посланець Аллаха та слово Його, донесене до Марії, та дух від Нього. Увіруйте ж в Аллаха та посланців Його і не кажіть: «Трійця». Краще для вас утриматись від цього. Воістину, Аллах — єдиний Бог, гідний поклоніння, пречистий Він від того, щоб мати дитину. Йому належить те, що на небесах і те, що на землі. Достатньо Аллаха як Опікуна!”

(Ан-Ніса, 171)

Між Ісою (мир йому) і посланницькою місією Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) пройшло 600 років. Темрява багатобожжя огорнула всю землю. Практично не залишилося нікого, хто б по-справжньому тримався за Єдинобожжя, окрім купки людей Писання, які поклонялися Аллаху, сповідуючи релігію Ібрагіма (мир йому), улюбленця Аллаха. Це були послідовники аріанства. Протягом століть шайтан прикрашав для людей різні об’єкти поклоніння. Так, він підніс у їх очах поклоніння вогню, воді, камінню, деревам, корові. Дійшло до того, що для деяких він прикрасив поклоніння шайтану – самому собі. Кожен звершував поклоніння, знаходячись у полоні пристрастей і власних припущень. В результаті, люди почали поклонятися створінням – таким самим, як і вони –

які не могли зарадити собі, не кажучи вже про інших. Правду сказав Всемогущій Аллах:

“Він скорочує день ніччю, а ніч скорочує днем. Він підкорив сонце й місяць; вони плінуть до визначеного строку! Такий Аллах, ваш Господь!

Йому належить влада, а ті, кого ви кличете замість Нього, не владні навіть над плівкою з кісточки фініка! Коли ви кличете їх, вони не чують вашого заклик, а якби й чули, то не відповіли б вам. У День Воскресіння вони зречуться вашого поклоніння. Ніхто не розкаже тобі так, як розкаже Відаючий!”

(Фатир, 13-14)

Вчений аль-Кайравані (нехай помилує його Аллах) так описав цей темний період: «Він – тобто Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха) – з'явився в часи, коли люди відчували необхідність в людині, яка б вказала їм на Прямий шлях і закликала би до їх істинної релігії. Араби сповідували ідолопоклонство і вбивали дочок, а перси дотримувались дуалізму і одружувалися на своїх матерях і дочках. Монголо-татари знищували поселення і завдавали страждань рабам Аллаха. Індуїсти поклонялися коровам, деревам і камінню. Іудеї заперечували (пророків), уподібнювали Творця Його творінням, поширювали брехню і необгрунтовані звинувачення. Християни сповідували догмат Трійці, поклонялися хресту і створювали зображення ченців та святих. Так само чинили й інші секти оманливих релігій, відхилившись від істини і поширюючи абсурд. Прихід в такі тривожні часи того, хто був би милістю для світів і скоренив порок людства, заснувавши непохитну твердиню, відповідає мудрості Аллаха. Найбільш підходящим для цієї місії був Мухаммад, син Абд Аллаха (мир йому і благословення Аллаха). Він знищив

заблудлі прикмети і мерзенні слова. Засяяло сонце Єдинобожжя і місяць очищення; зникла темрява багатобожжя і дуалізму, Трійці і уподібнення – нехай буде задоволений ним Аллах і вітає найкращими привітаннями! У світлі цих обставин був відправлений Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха). Аллах, Святий Він та Великий, обрав його, коли тому виповнилося сорок років, так само, як Він раніше обирав пророків до нього – Нуха, Ібрагіма, Мусу, Ісу. Аллах зіслав Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха) законодавство, пригоже для будь-якого місця і часу. Воно містить у собі закони, що гарантують життя всьому людству. Взяти хоча б один закон, який повністю ручається за те, про що я згадував раніше. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, ваша кров, ваше майно і ваша честь є для вас настільки ж священними, наскільки священним є для вас цей день в цьому вашому місяці, в цьому вашому місті! Чи довів я це до вашого відома?»»

Заклик Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) подібний до заклику його братів-пророків – до віри в Єдиного Аллаха і невизнання риних Йому; заклик до добра у всіх його проявах; застереження від зла у всіх його проявах. Його посланницька місія (мир йому і благословення Аллаха) стала благоволінням для всіх світів і милістю до всіх творінь. Вона прагнула вивести з омани і невігластва людство. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах уже виявив милість до віруючих, коли відіслав до них посланця з-посеред них самих. Він читає їм знамення Його, очищує їх, вчить їх Писання та мудрості, хоча раніше вони й перебували у справжній омани”.

(Аль Імран, 164)

Його посланницька місія довела до досконалості релігію для всього людства і завершила милість до нього. Всевишній Аллах сказав:

“Заборонено вам мертвечину, кров, свинину, а також те, що забито не заради Аллаха; і задушене, і забите насмерть, і те, що впало з висоти, і вбите рогами інших тварин, і вбите хижаком — хіба як виконаєте необхідні приписи. І заборонено вам зарізане на капищах поганських. Заборонено також гадати на стрілах. Усе це — гріх. Сьогодні ті, хто не вірував, втратили надію знищити вашу релігію. Не бійтеся їх, а бійтеся Мене! Сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію. Якщо ж хтось змушений був з’їсти (заборонене), не бажаючи гріха, то Аллах — Прощаючий, Милосердний!”

(Аль-Маїда, 3)

Виникає питання: що дали людству вигадані закони, які вдень і вночі претендують на право називатися світовими? Чи принесли вони людям щастя? Чи вирішили вони проблему бідності? Чи забезпечили вони для них гідне життя? Чи поважають вони їх права? Чи надали вони їм справжню свободу, яка гарантує людині її гідність? Чи це все ж таки фальш, який несе в собі порочність, розпусту і осуд благого норову у всіх законодавствах і релігіях? Запитай себе і подивись на світ довкола, аби ти зміг побачити, що ці системи приносять користь одним державам, а іншим – ні; одні люди черпають для себе благо, а інші цієї можливості позбавлені. Завдяки світовому устрою, певній групі, яка бажає поневолити інших людей, влаштовуючи голод у багатьох куточках землі, вдається наживатись на чужому горі. Ці порядки є причиною

колоніалізму, поневолення країн і людей, а також рушієм воїн і безладу. Ось що принесли вигадані закони і світові системи людству! Тож поверніться до своїх витоків, і ви здобудете успіх і щастя як у мирському, так і у вічному житті.

Потреба людства у посланцях

Людина без релігії і законодавства стає схожою на хижу тварину, яку не турбує ніщо, крім власної вигоди і матеріальних користей в цьому житті. Релігія і закони нагадують гальма, котрі впорядковують дії людини і утримують її від зла, яке таїться всередині неї. Без цього пануватиме закон джунглів, в якому сильний поїдає слабкого, а милосердя покидає серця. Тому релігія і законодавство є милістю для всього людства. Необхідно закликати до їх втілення у життя, адже вони гарантують тобі твої права і гідне життя як в багатстві, так і в бідності; в час здоров'я або хвороби; коли ти сильний або слабкий. Ти маєш знати про це. Послухай невелику частину із законодавства, яке було зіслане Мухаммаду, Посланцю Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) – воно охоплює і гарантує права людини, навіть якщо вона нічого не робить для їх втілення у життя. Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Кожен з вас – пастух і кожен з вас відповідальний за свою паству. Так, правитель – пастух і відповідальний за свою паству. І чоловік – пастух мешканців свого дому і відповідальний за свою паству. Жінка – пастушка дому свого чоловіка і його дітей і відповідальна за свою паству. Раб – пастух багатства свого пана і відповідальний за свою паству. Саме так! Кожен з вас – пастух і кожен з вас відповідальний за свою паству!»

Тому Аллах, Святий Він та Великий, назвав посланців однією з милостей, якою Аллах наділив людство, а також милосердям, яке Він дарував їм. Аллах не залишив людей на призволяще своїх пристрастей, припущень чи слабкого розуму, який не в змозі вказати на Прямий Шлях без законодавства і релігії. Ті джерела пізнання, якими Аллах наділив людство – слух, зір, розум – не можуть привести до

мети, заради якої вони були створені. Вони нездатні створити для людей закони, які б впорядкували їх життя і встановили б між ними справедливість, рівність або гарантували їм їхні права. Тому в правильних законах ніхто не наділений вищими достоїнствами, окрім богобоязливих і тих, хто звершує благі справи. На ісламське законодавство не впливають пристрасті і зовнішні чинники. Воно є всеохоплюючим, світовим і придатним для будь-якого часу і місця. Всевишній Аллах сказав:

“О сини Адама! Якщо придуть до вас посланці з вас самих, які читатимуть вам Мої знамення, то ті, які будуть богобоязливі й робитимуть добро, не матимуть страху й не будуть вони засмучені! А ті, які вважають Наші знамення за брехню й через гордість свою нехтують ними, вони — жителі вогню! І будуть вони там довіку!”

(Аль-Араф, 35-36)

Природа людини і образ, в якому її створив Аллах, не дає їй можливості виконати цю величну задачу. І це не є недоліком, навпаки, він вказує на потребу людини в її Творці, Який би направив її до шляху і законодавства, здатне змінити на краще її становище. Розум є слабким і безпорадним, він не може привести до ладу життя своїх власників. То що вже говорити про його здатність упорядкувати життя всього людства? Розум слабкий і обмежений. Те, що є прийнятним для одних, не є таким для інших. Ще однією причиною неспроможності розуму впорядкувати життя людства, є його нездатність зрозуміти те, що знаходиться за межами органів чуттів і незнання того, що станеться в майбутньому. Те, що відповідає сьогодні, завтра буде відкинуто. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах прагне полегшення для вас, адже людина створена слабкою”.

(Ан-Ніса, 28)

Аллах створив розум і надав йому певну сутність – квапливість, нерішучість і невизначеність: в один і той самий час він любить і ненавидить, дає і забирає, стверджує і заперечує тощо. Все це позбавляє його можливості бути джерелом упорядкованості для життя людства. Всевишній Аллах сказав:

“Людина кличе зло так само, як кличе добро. Воістину, нетерпляча ж людина!”

(Аль-Ісра, 11)

Нерішучість, мінливість і відсутність стабільності навіть за певних умов – таким був створений розум: більше брати, ніж віддавати; виявляти егоїзм сильніше, ніж альтруїзм; утримувати більше, ніж витратити. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Якби ви володіли скарбами милості Господа мого, то все одно трималися б за них зі страху збідніти, бо людина скупа!»”

(Аль-Ісра, 100)

До цього слід додати забудькуватість, яка є невід'ємною властивістю розуму, а також нездатність досягнути все, що оточує його. Тому те, що сьогодні для розуму є правильним, вже завтра може здатися помилкою. Що сьогодні було правдою, завтра може виявитися брехнею. Так можна довго продовжувати. Існували теорії, які людський інтелект ще вчора підтверджував, а вже сьогодні вважає їх безпідставними. Слід зазначити, що розум не захищений від помилок. Він виносить рішення, виходячи з ситуацій і

обставин, існуючих на даний момент. Озирнись навколо себе і ти побачиш, що багато державних систем, які вигадали найблискучиші мислителі, почали змінюватися через події, які відбулися в цих країнах. Тому ці порядки були змушені перебудовуватися, аби відповідати сучасності. Закони, впроваджені людським розумом, залишаються нестабільними і непридатними для кожного часу і місця, на відміну від Божественного законодавства. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, людина створена нетерплячою! Коли торкнеться її зло, то вона впадає в неспокій, а коли торкнеться добро, то стає скупюю”.

(Аль-Маарідж, 19-21)

Давайте поглянемо, наприклад, на плоди, котрі породили винаходи великих діячів: зброя масового знищення, вбивства, руйнування, які принесла з собою колонізація країн і людей. Вони вихваляються своєю міццю, проводячи світовий геноцид. Хіба це не результат відсутності ісламського законодавства в їхньому житті і не відсутності віри в потаємне – що буде воскресіння, збір, розрахунок за вчинені діяння: за благо – відплатять добром, а карою за зло стане зло? Якби вони увірували в потаємне і творили тільки добро для себе і людей, віддалившись від усього, у чому є зло, то Всевишній Аллах сказав:

“Хто зробив зла на вагу порошинки — побачить його!”

(Аз-Зальзала, 8)

Людський розум, в світлі свого невір'я у сокровенне, привів до поклоніння тому, з чого люди будують помешкання – камінню, деревам; до поклоніння тому, за допомогою чого люди готують собі їжу – вогню; до поклоніння тому, що люди їдять – коровам; до поклоніння тому, що люди

винищують – шурам; до поклоніння тому, що люди вважають джерелом зла – шайтану тощо. Людська природа відчувала нужду у посланцях, аби вони пояснили правильні закономірності і те, що утримає її від звершення помилок. Як ми сказали раніше, сфера пізнання людського розуму в цьому Всесвіті обмежена органами чуття. Що ж стосується того, що знаходиться за межами сприйняття – світу потаємного, то люди можуть пізнати його тільки через посланців. Наприклад, давню історію попередніх народів ми сприймаємо і дізнаємося з праць істориків. Якби весь світ задіяв свій інтелект, аби відтворити їх історію, то не зміг би зробити цього без допомоги книги. Так само й посланці. Покладання на них посланницької місії – це прояв пошани Аллаха. Вони приходили в певні епохи, коли люди віддалялися від правильного шляху, аби пояснити їм закономірності, котрі б впорядковували їх суспільні і особисті справи, а також методологію, якою вони повинні слідувати, аби досягти вдоволення Аллаха. Посланці є доказом людству. Як це пояснив Аллах, Святий Він та Великий:

“Розповідали і про посланців-благовісників та застерігачів, щоб не мали люди після цього доказу проти Аллаха. Аллах — Великий, Мудрий!”

(Ан-Ніса, 165)

Одкровення, зіслане Аллахом посланцям, залишається життєвим орієнтиром для всього людства, а також світлом, за допомогою якого вони будують своє майбутнє і освітлюють шлях в темряві невігластва. Дорога, яка рятує від омани і веде до щастя в мирському і вічному житті, нерозривно пов'язана із слідуванням цим шляхом або відхиленням від нього. Немає іншої стежини, яка направляє до Творця, окрім ісламу. Все, до чого вдається людина,

окрім ісламу, є згубними і оманливим. Як про це повідомив Аллах в Своїх Словах:

“Скажи: «Невже ми будемо звертатися замість Аллаха до того, хто не принесе нам ні користі, ні шкоди? Невже ми відступимо після того, як Аллах вказав нам прямий шлях, — наче той, кого звабили шайтани на землі й довели до сумнівів? У такого є друзі, які закликають його до прямого шляху й кажуть: «Іди до нас!» Скажи: «Воістину, прямий шлях від Аллаха — справжній прямий шлях! І нам наказано підкоритися Господу світів”.

(Аль-Анам, 71)

Після всього цього у людини залишається вибір: прийняти те, що зіслав Аллах Своїм посланцям, або відкинути. Хто прийняв – знайшов щастя, хто відкинув – той приречений на загибель. Як сказав Всевишній Аллах:

“Якби твій Господь побажав, то увірували б усі, хто живе на землі. Та чи зміг би ти примусити людей стати віруючими?”

(Йунус, 99)

Правду сказав Творець, Святий Він та Великий, коли пояснив, що зіслане Його посланцям одкровення грає роль душі для тіла. Життя в тілі існує тільки при наявності душі. Так само і життя людських сердець, їх стабільність і спокій не буває без одкровення. Всевишній Аллах сказав:

“Саме так, за наказом Нашим, Ми відкрили тобі дух. Ти не знав, що таке Писання, що таке віра, але Ми зробили його світлом, яким вказуємо прямий шлях тим із Наших рабів, кому побажаємо!”

(Аш-Шура, 52)

Людська сутність пророків і посланців (мир їм усім)

Всі пророки і посланці, відправлені Аллахом, були людьми. Це – закон Всевишнього в Його творіннях. Він відправляв до них представників з-посеред них самих; тих, хто відрізнявся лише тим, що Аллах зіслав їм одкровення і послання. Невіруючі ж вважали людську сутність посланців причиною для заперечення їх пророчої місії. Аллах повідомив про народ Нуха, адитів і самудян, які знехтували закликком їх пророків тільки через те, що вони були людьми. Він сказав:

«Їхні посланці говорили: «Невже ви маєте сумніви щодо Аллаха, Творця небес і землі? Він кличе вас, щоб простити вам гріхи ваші й відстрочити до певного часу». Ті відповідали: «Та ви – люди, такі самі, як і ми. Ви прагнете відвернути нас від того, чому поклонялись наші батьки. Тож покажіть нам доказ ясний!» Їхні посланці говорили їм: «Ми — люди, такі самі, як і ви.

Проте Аллах дарує милість тому з рабів Своїх, кому побажає. Ми не дамо вам доказу без дозволу Аллаха. І нехай віруючі покладаються на Аллаха!»

(Ібрагім, 10-11)

Фараон і його оточення вважали пророцтво Муси (мир йому) брехнею. Вони пояснили причину заперечення послання Муси (мир йому) і збивання людей з нього так:

«А потім із Нашими знаменнями та ясним доказом Ми відіслали Мусу та його брата Гаруна до Фірауна та старшини народу його. Але вони погордо відвернулись, адже були зверхніми людьми. Вони сказали: «Невже ми

повіriamo двом людям, схожим на нас, тоді як їхній народ служить нам?»»

(Аль-Муміун, 45-47)

Така природа тих, хто заперечує і чинить опір заклику посланців – вони бажають знади для себе і омани для інших. Печатка пророків і посланців Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха) так само не був винятком. Багатобожники-курайшити взяли приклад зі своїх попередників, визнавши місію посланців брехнею. Всевишній Аллах сказав:

“Нечестивці таємно шепотіли: «Невже він не така сама людина як і ми? Невже ви підете за чарами, які самі бачите?»»

(Аль-Анбія, 3)

Всі пророки, без винятку, не були божествами і вони не були наділені божественними якостями. Ось Іса (мир йому) висловлює непричетність до так званої його божественності. Всевишній Аллах сказав:

“І коли сказав Аллах: «О Ісо, сину Мар’ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллахом » Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму й Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок!»

(Аль-Маїда, 116-117)

Так само й наш Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха) заперечував наявність у себе будь-яких божественних якостей. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Я не маю влади зробити собі добро чи заподіяти шкоду, хіба що побажає цього Аллах. Якби я знав потаємне, то примножив би собі добро, а зло не торкнулося б мене. Воістину, я — застерігач і добрий вісник для віруючих людей!»”

(Аль-Араф, 188)

Їх людська сутність свідчить, що з ними може статися те ж саме, що і зі звичайними людьми: смерть – вони не були вічними. Як про це повідомив Творець, Святий Він та Великий:

“Кожна душа спробує смерті, але відплатять вам сповналише у День Воскресіння. І хто буде віддалений від вогню та буде введений до раю, той і матиме успіх. Земне життя — лише оманлива втіха”.

(Аль Імран, 185)

Їх спіткали ті ж труднощі, що й інших: хвороба і слабкість. Так, тіло Аюба (мир йому) уразила хвороба, він втратив своє майно, дружину і дитину, але виявив терпіння. Всевишній Аллах сказав:

“Ось Аюб закликав до Господа свого: «Воістину, Мене торкнулося лихо, а Ти — Наймилостивіший із милостивих!» Ми відповіли йому, відвернули те лихо й дарували йому родину його і ще стільки ж — як милість від Нас та нагадування для тих, хто поклоняється!”

(Аль-Анбія, 83-84)

Їх кидали до в'язниці, як це сталося з пророком Аллаха Йусуфом (мир йому). Всевишній Аллах сказав:

“Потім їм видалося — після того, як вони побачили докази — що його все одно треба вкинути до в’язниці, на певний час”.

(Йусуф, 35)

Їх виганяли зі своїх селищ. Як про це повідомив Аллах:

“Ті, які не повірили своїм посланцям, сказали: «Ми неодмінно виженемо вас зі своєї землі, якщо ви не повернетесь до нашої релігії». Але Господь їхній відкрив їм: «Ми неодмінно знищимо нечестивців, а після них Ми заселимо землю вами. Це — для тих, хто боїться постати переді Мною та хто боїться погрози!»”

(Ібрагім, 13-14)

Їх вбивали, як це сталося з деякими пророками синів Ізраїля. Невіруючі з цього ж народу згубили їх. Всевишній Аллах сказав:

“Ми дарували Мусі Писання й слідом за ним направили посланців. Ми дарували Ісі, сину Мар’ям, ясні знамення та підтримали його Духом Святим. Щоразу, коли приходив до вас посланець із тим, що було вам не до душі, ви гордували! Одних ви вважали за брехунів, інших — убивали!”

(Аль-Бакара, 87)

Через свою людську природу, вони мали потребу у тому, що і звичайна людина: їли, пили, спілкувалися, сміялися, плакали, раділи і засмучувались. Всевишній Аллах сказав:

“Посланці, яких Ми відсилали раніше, також споживали їжу й ходили по базарах. Одних із вас Ми зробили спокусою для інших — чи будете ви терплячі А Господь твій — Всевидячий!”

(Аль-Фуркан, 20)

Коли невіруючі з народу Ізраїля впали у крайнощі по відношенню до Іси (мир йому), обожествивши його, тоді Аллах розкрив їм його людську сутність і потребу у тому, що було потрібно звичайним людям – в їжі і питті. В результаті, його спіткало те ж саме, що й інших: він потів, справляв малу і велику нужду. Тому Всевишній сказав:

“Месія, син Мар’ям — лише посланець. Істинно, приходили посланці й до нього. Мати його — праведниця, але й вони споживали їжу! Поглянь, як роз’яснюємо Ми (невіруючим) знамення Наші! І ще раз поглянь — у якій же омані вони!”

(Аль-Маїда, 75)

Пророки одружувалися і у них народжувались нащадки – діти й онуки. Всевишній Аллах сказав:

“Ми відсилали посланців раніше за тебе й дарували їм дружин і нащадків”.

(Ар-Рад, 38)

Вони відрізнялися тим, що їхній заклик був повністю присвячений Аллаху, в ньому не було мирських вигід. Вони не вимагали від своїх народів плати або майна за свій заклик, навпаки, вони повністю сподівалися на винагороду і відплату Аллаху. Всі пророки зверталися до народів зі словами, які їм навів Аллах:

“Скажи: «Винагорода, якої я прошу у вас, призначена для вас самих! Мене винагородить лише Аллах, а Він — кожній речі Свідок!»”

(Саба, 47)

Якщо посланці (мир їм усім) особисто заперечували свою відмінність від інших людей і відкидали панування над користю або шкодою, то ти неодмінно здивуєшся, що

існують люди, які з інших створінь зробили для себе ідолів і поклоняються їм так само, як поклоняються Аллаху. Вони переконані, що в руках обоготворених людей знаходиться користь і шкода, хоча вони вже померли і не в змозі зарадити навіть самим собі. Правий був Всемогутній Аллах:

“Чому ж їм не допомогли ті, кого вони беруть собі за богів замість Аллаха, прагнучи до Нього наблизитись? Але ж ті залишили їх! Такою є їхня брехня й те, що вони собі вигадують!”

(Аль-Ахкаф, 28)

Всі пророки закликали до поклоніння Єдиному Аллаху

Єдинобожжя і поклоніння Єдиному Аллаху, а також застереження від багатобожжя – таким був заклик всіх пророків і посланців до їх народів. Всевишній Аллах сказав:

“Ми не відсилали раніше за тебе жодного посланця, не відкривши йому: «Немає бога, гідного поклоніння, крім Мене! Тож поклоняйтеся Мені!»”

(Аль-Анбія, 25)

Пророки не спонукали людей до поклоніння самим собі або ж до поклоніння іншим. Навпаки, вони найбільше застерігали від подібного гріха. Як пояснив Аллах, Святий Він та Великий:

“Не достойно людині, якій Аллах дав Писання, мудрість та пророцтво, говорити людям: «Будьте рабами мені, а не Аллаху!» Навпаки, будьте провідниками знань, адже ви навчаєте Писання і вивчаєте його. І не слід цій людині також закликати до того, щоб ангела чи пророка визнавали Господом. Невже вона закликатиме вас до невір'я після того, як ви стали відданими Аллаху?”

(Аль Імран, 79-80)

Нух (мир йому) був першим посланцем. Він пробув серед свого народу 950 років, закликаючи їх до поклоніння Аллаху і зречення багатобожжя, яке вони сповідували. Всевишній Аллах сказав:

“Ми послали Нуха до його народу. Він сказав: «О люди! Поклоняйтеся Аллаху! У вас немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Я боюся, що впаде на вас кара у Великий День!»”

(Аль-Араф, 59)

Також Ібрагім (мир йому), батько пророків, вимагав у свого народу поклонятися Єдиному Аллаху, у Якого немає рівних. Всевишній Аллах сказав:

“Ось Ібрагім сказав своєму народу: «Поклоняйтесь Аллаху й бійтесь Його! Так буде краще для вас, якби ви тільки знали! Замість Аллаха ви поклоняєтесь ідолам та вигадуете неправду. Воістину, ті, кому ви поклоняєтесь замість Аллаха, не здатні дати вам наділ. Шукайте свій наділ в Аллаху, поклоняйтеся Йому й дякуйте Йому! До Нього ви повернетесь!»”

(Аль-Анкабут, 16-17)

Гуд (мир йому) закликав свій народ до Єдинобожжя та зречення багатобожжя. Всевишній Аллах сказав:

“До самудитів Ми послали брата їхнього Саліха. Він сказав: «О народі мій! Поклоняйтеся Аллаху! У вас немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Він зростив вас із землі й поселив вас на ній. Тож просіть у Нього прощення, а потім кайтеся перед Ним. Воістину, Господь мій — Близький, Той, Який дає відповідь!»”

(Гуд, 61)

Народ Муси (мир йому), після того, як Аллах врятував його від фараона і його поплічників, почав вимагати у нього зробити божество, якому б вони змогли поклонятися. Але Муса (мир йому) пояснив їм, яка доля очікує на того, хто чинитиме подібне. Всевишній Аллах сказав:

“Ми переправили синів Ізраїла через море. Вони прийшли до людей, відданих поклонінню своїм ідолам і сказали Мусі: «О Мусо! Зроби нам бога, такого, як у них!» Той відповів: «Воістину, ви — невігласи! Воістину,

буде знищено те, в що вірять ці люди. Марне те, що вони роблять!» Він сказав: «Невже я буду шукати для вас іншого бога замість Аллаха, коли Він вивищив вас над усіма жителями світів?»»

(Аль-Араф, 138-140)

Коли Іса (мир йому) був відправлений до невіруючих синів Ізраїля, аби закликати їх до Єдинобожжя, він (мир йому) підтвердив, що його Господь краще відає про те, що приховує його душа (мир йому). Всевишній Аллах сказав:

“І коли сказав Аллах: «О Ісо, сину Мар’ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллахом » Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму й Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок!”

(Аль-Маїда, 116-117)

Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха), Печатка пророків, так само закликав до Єдинобожжя та зречення поклоніння ідолам. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, люди! Поклоняйтеся Господу вашому, Який створив і вас, і тих, що жили перед вами. Можливо, ви будете богобоязливими!”

(Аль-Бакара, 21)

Сучасні законодавства і філософські течії

Правий був Всемогутній Аллах, коли сказав:

“Якщо ти коритимешся більшості тих, хто на землі, то вони зіб’ють тебе зі шляху Аллаха. Вони йдуть за припущенням та займаються вигадками!”

(Аль-Анам, 116)

Давайте коротко розглянемо найпоширеніші в світі релігії і філософські течії, які налічують велику кількість послідовників для того, щоб ми змогли побачити, як їх абсолютна більшість не відповідає здоровому глузду і логіці. Причина цього –багатобожжя і культ звеличення творинь. Ми не хочемо їх в чомусь звинуватити, адже в деякі з течії пропагують заклик до високої моралі і забороняють погані вчинки. Кожен читач зможе особисто побачити це, використовуючи розум, яким наділив його Аллах, давши можливість відрізнити помилкове від істиного, розумне від нерозумного, логічне від нелогічного.

- **Тора**

Книга, в яку сьогодні вірять іудеї – спотворена і просочена ідолопоклонством. Вони переконані, що Узейр був сином Аллаха, а їх Господь – Ягве, може помилятися. Більш того, у них Він хвилюється, шкодує, наказує красти, Він жорстокий і фанатичний. Він є тільки богом синів Ізраїля і тому ворогує з усіма іншими. Іудеї переконані, що є обраним народом Аллаха, а всі інші народи їх недостойні. Той, чия мати не є єврейкою, не може бути справжнім іудеєм. Вони вважають іудаїзм своєю приватною релігією, яка належить тільки їм. Тому він не може бути

універсальною релігією, яку б могли сповідувати всі люди. Також іудеї переконані, що їх душі – частина Господа, Пречистий Аллах від того, що вони приписують Йому! Якщо неіудей вдарить іудея, то він ніби ударив божественну велич. Ця релігія побудована на ненависті і задрощах по відношенню до інших народів. Так, в їх релігії дозволено використовувати, обманювати, красти, ухитритися і брехати неіудеям, які, на їх думку, подібні худобі. Коран категорично спростував переконання іудеїв. Всевишній Аллах сказав:

“І говорять юдеї та християни: «Ми — сини Аллаха й улюбленці Його!» Скажи: «Чому ж карає Він вас за гріхи ваші? Адже ви, люди — творіння Його. Прощає Він, кого побажає і карає, кого побажає. Йому належить влада над небесами, землею і над тим, що поміж ними! І до Нього — повернення!»”

(Аль-Маїда, 18)

Більшість сучасних іудеїв, які займають різні посади і володіють багатствами, не мають родинних зв'язків зі стародавніми євреями-ізраїльтянами, які походять від Ібрагіма (мир йому) і його сина Йакуба (мир йому). Вони змішані з іншими народами, які прийняли іудаїзм заради досягнення мирських, колоніальних інтересів. Що ж стосується справжніх євреїв, які дійсно беруть свій початок від нащадків Ісраїля – Йакуба (мир йому) – то вони вважають всіх інших євреїв представниками найнижчого щабелю.

- *Євангеліє*

Книга, в істинності якої сьогодні переконані християни, пройшла кілька історичних етапів, які перетворили її із

зісланного від Аллаха Писання на спотворену язичницьку релігію. Священики церкви і вішуні зіграли велику роль у цій профанації. Так, їх віровчення тримається на вірі в три іпостасі: Батька, Сина і Святого Духа. Вони називають це «єднанням в Трійці» і «Трійця у єднанні». Християни розходяться у поглядах щодо цього постулату, адже його неможливо зрозуміти. В результаті, одна течія звинувачує в невір'ї іншу. Всевишній Аллах назвав всіх їх невірними, доки вони не припинять поширювати багатобожжя. Всевишній Аллах сказав:

“Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воістину, Аллах — третій із трійці», але ж немає бога, гідного поклоніння, крім Бога єдиного! І, воістину, якщо не відмовляться вони від того, що говорять, то тих із них, які не вірують, спіткає болісна кара!”

(Аль-Маїда, 73)

Християнство – це законодавство, з яким прийшов Іса (мир йому) до заблукалих представників синів Ізраїля після Муси (мир йому). Він не був посланий до всього людства, як пояснив месія в Євангелії від Матвія:

“Цих Дванадцятьох Ісус вислав, і їм наказав, промовляючи: На путь до поган не ходіть, і до самарянського міста не входьте, але йдіть радніш до овечок загинулих дому Ізраїлевого”.

(Євангеліє від Матвія 10: 5-6)

Сьогодні, християнство є язичницьким законодавством, через надання Аллаху рівних. Християни обожествили Ісу (мир йому) і його матір, вони стали поклонятися їм разом з Аллахом, хоча знали, що закликотом Іси (мир йому) було Єдинобожжя. Як про це повідомив Аллах:

“І коли сказав Аллах: «О Ісо, сину Мар’ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллахом » Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму й Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок! А якщо Ти скараєш їх, то, справді, вони — раби Твої, а якщо простиш їх, то, воістину, Ти — Всемогутній, Мудрий!»”

(Аль-Маїда, 116-118)

Християнство увібрало в себе більшість релігій і вірувань, які існували до нього. Воно потрапило під вплив мітраїзму, який поширився в країнах персів ще за шість століть до народження Іси (мир йому). У цій релігії існує історія, схожа на пристрасну вечерю. Догмат про Трійцю християнство запозичило з індуїзму. Так, в індуїзмі у Бога є три імені: Вішну – Хранитель, Шива – Нищитель, Брахман – Творець. В індуїзмі існує принцип зречення майна, щоб увійти до Царства Небесного. Також до християнства закралися деякі буддиські погляди, які проповідувались за п'ять століть до нього. Порівняльне релігієзнавство підтверджує величезну схожість між особистістю Будди і Ісусом (мир йому). Обставини, які трапились за народження та життя месії і шлях, через який пройшов Будда, доводять вплив буддизму на християнське віровчення. Християнство також змішалось з віровченням стародавніх вавилонян. Розправа з Ваалом – богом сонця, схожа на розправу над Ісою (мир йому). Цілком очевидно, що християнство зазнало спотворень і вкорінення того, що спочатку йому не

належало – ідолопоклонницького віровчення. Це призвело до втрати образу християнства і його основної цінності, з якою прийшов Іса (мир йому) від Господа світів.

- ***Індуїзм***

Становлення індуїзму відбувалося на протязі довгих етапів. Його засновник залишається невідомим, як і більшість авторів його книг. Він є сумішшю індійської філософії, іудейської Тори і християнського спотвореного Євангелія. Індуїзм охоплює язичницькі віровчення, які не підлягають логічному або розумному поясненню. Це поклоніння деревам, камінню, мавпам і коровам, які займають почесне місце. Коровам встановлюють статуї в місцях поклоніння, оселях та громадських площах. Вони наділені такими правами, про які людей навіть не можуть мріяти. Корови мають право повної свободи пересування, їх не можна вбивати, завдавати страждань, а коли вони вмирають, то їх ховають відповідно до релігійних обрядів. Індуїзм, на додаток до свого ідолопоклонства, увів принизливу класовість. Вона розділила суспільство на клани, які використовують одне одного і в яких не дотримуються навіть елементарних людських прав і принципів соціальної справедливості. Все це категорично свідчить, що індуїзм дуже далекий від Божественного одкровення.

- ***Буддизм***

Буддизм – це вигадана філософія, яка має релігійне забарвлення. Вона вважається системою моральних цінностей і етичним вченням, побудованим на філософських поглядах. Його принципи далекі від одкровення. Буддизм – це лише сукупність поглядів і віровчень із ледь помітним релігійним натяком. Він з'явився

в Індії після індуїзму, в п'ятому столітті до народження Іси. Після смерті його засновника – Сіддхартха Гаутама, якого прозвали «Буддою» (560-480 до н.х.), буддизм перетворився на сукупність оманливих віровчень язичницького характеру. Його прибічники вірять, що Будда – це син Аллаха, який позбавив людство від тягаря гріхів і болю і він взяв на себе всі їхні помилки. Також на їх ідолопоклонство вказують слова: «Коли Будда увійшов до однієї з келій, то всі ідоли схилилися перед ним». Тому буддисти моляться Будді, зобразивши його у вигляді ідола. Вони встановили його в місцях поклоніння і в громадських просторах, вірячи, що він введе їх до Раю.

Деякі вчення буддизму закликають до високої моралі – любові, прощення, доброго ставлення до людей і виплати милостині біднякам. Також вони закликають до чернецтва, зречення багатства, насолод, дотримання суворого способу життя і застереження від жінок, майна, віддалення від шлюбу і безшлюбності, що, в свою чергу, суперечить сутності людської душі, яку Аллах створив із любов'ю до всього того, що забороняє буддизм. Самі ж буддисти визнають, що їх книги не є зісланими. Авторство написаного присвоюють Будді, або ж воно описує його вчинки, котрі були зафіксовані деякими його послідовниками. З вищезазначеного стає зрозумілим, що буддизм – це язичницьке, не Божественне віровчення. Воно представляє собою сукупність філософських і особистих поглядів їх засновника та його послідовників, котрі формувались на протязі цілих епох, доки не набули свого довершеного вигляду.

- ***Сикхізм***

Сикхізм не є релігією чи філософською течією, а вважається одним з визвольних рухів, який потрапив під вплив ісламу.

Він намагався узгодити між собою поширені віровчення і релігії, об'єднавши їх в одне ціле. Сикхізм був заснований групою індійців в кінці 15-го – початку 16-го століття за християнським календарем. Вони закликали до нової релігії, яка б об'єднала іслам і індуїзм під гаслом: «Не індуїсти і не мусульмани». Але їх ідея не мала успіху, бо неучтво по відношенню до ісламу, його віровчення та принципів, привело їх в оману і збило з істинного шляху. Якби вони пізнали іслам, то зрозуміли б, що релігія повинна триматися тільки на основі одкровення від Аллаха. У релігії немає місця людським думкам, об'єднанню різних течій заради спроби зблизити їх і створити спільне віровчення. Після цього вони стали зняряддям в руках англійців, які за їх допомогою переслідували бунтівників, котрі закликали до вигнання англійців з Індії. Британський колоніалізм зіграв величезну роль у підтримці цієї течії і наданні їм усіх можливостей. Сикхи отримали від англійців безліч привілеїв, які дали їм великі матеріальні переваги над іншими місцевими жителями. Індійсько-британська армія на 20% складалася із сикхів.

Стає зрозумілим, що сикхізм – це течія, яка прагнула покращень, однак зазнала поразки. Вона стала маріонеткою у руках британських колоніалістів, які використовували її заради колонізації цих земель, експлуатації людей і знищення правильного ісламу. Істина ніколи не об'єднається із брехнею, а Єдинобожжя – із багатобожжям.

- ***Іслам***

Іслам є останнім небесним законодавством. Його Посланець – Печатка всіх пророків і посланців: не буде ані посланця, ані пророка після нього, а його релігія – завершальна: не буде нової релігії і законодавства після нього, аж до Судного Дня, адже вона стала повною і завершилася милість

Всевишнього. Він прийшов для того, щоб виховати норів і піднести серця. Всевишній Аллах сказав:

“Заборонено вам мертвечину, кров, свинину, а також те, що забито не заради Аллаха; і задушене, і забите насмерть, і те, що впало з висоти, і вбите рогами інших тварин, і вбите хижаком — хіба як виконаєте необхідні приписи. І заборонено вам зарізане на капищах поганських. Заборонено також гадати на стрілах. Усе це — гріх. Сьогодні ті, хто не вірував, втратили надію знищити вашу релігію. Не бійтеся їх, а бійтеся Мене! Сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію. Якщо ж хтось змушений був з’їсти (заборонене), не бажаючи гріха, то Аллах — Прощаючий, Милосердний!”

(Аль-Маїда, 3)

Це релігія, яку схвалив Аллах для всіх людей. Він прийме поклоніння, звершене тільки на основі ісламу. У вічному житті Він відкине усе, окрім ісламу. Іслам – це заклик до Єдинобожжя. Всевишній Аллах сказав:

“Істинно, невіруючі ті, які говорять: «Воістину, Аллах — це Месія, син Мар’ям!», але ж казав Месія: «О сини Ізраїла! Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму й Господу вашому!» Воістину, ті, які додають Аллаху рівних — заборонив Аллах їм сади раю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників!”

(Аль-Маїда, 72)

• Іслам – це заклик до високої моралі і добродішності. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Воістину, мій Господь заборонив огидні вчинки, відкриті й приховані, інші гріхи й свавілля,

додавання Аллаху рівних, про яких Він не зіслав жодного доказу, а ще — коли говорите ви про Аллаха те, чого не знаєте!»

(Аль-Араф, 33)

- Іслам – це заклик до добрих вчинків і щирості. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, які увірували! Кланяйтесь, упадіть ниць, поклоняйтесь Господу вашому й робіть добро! Можливо, ви матимете успіх!”

(Аль-Хаджж, 77)

- Іслам – це заклик до зречення ницого норову і порочних вчинків. Всевишній Аллах сказав:

“Уникайте гріха, відкритого й потаємного! Воістину, тим, які вчинили гріх, буде відплачено за те, що вони собі здобули!”

(Аль-Анам, 120)

- Іслам – це релігія всього людства. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «О люди! Я — посланець Аллаха до вас усіх! Йому належить влада над небесами й землею; немає бога, гідного поклоніння, крім Нього, Він дарує життя та смерть! Тож увіруйте в Аллаха та Його Посланця — неписьменного пророка, який увірував у Аллаха та Його слово. Йдіть же за ним — можливо, підете ви прямим шляхом!»”

(Аль-Араф, 158)

- Іслам – це милість для людства. За допомогою нього люди виходять із темряви до світла, рятуються від мук і Пекла. Всевишній Аллах сказав:

“Ми відіслали тебе тільки як милість для світів”.

(Аль-Анбія, 107)

• Іслам – це релігія свободи вибору. Всевишній Аллах сказав:

“Скажи: «Істина — від Господа вашого! Хто хоче, нехай вірує, а хто не хоче, нехай не вірує». Воістину, Ми приготували для нечестивців вогонь, який накрис їх, наче намет. А коли вони проситимуть допомоги, то допоможуть їм водою, схожою на розтоплений метал, який лишає опіки на обличчях. Гидкий цей напій, і погана така обитель!”

(Аль-Каф, 29)

• Іслам – це релігія здорового розсуду і переконаності. Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, Аллах любить, щоб той з вас, хто робить щось, робив це належним чином».

• Іслам – це релігія знань. Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Отримання знань – обов'язок кожного мусульманина і мусульманки».

• Іслам – це релігія очищення і чистоти. Всевишній Аллах сказав:

“О сини Адама! Вбирайтеся в одяг свій, де б ви не здійснювали поклоніння. Їжте й пийте, але не понад міру. Воістину, Він не любить тих, які порушують міру!”

(Аль-Араф, 31)

• Іслам – це релігія милосердя і співчуття. Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Над тими, хто милостивий, змилостивиться Милостивий! Будьте милосердними до тих, хто на землі, і над вами змилується Той, Хто на небі!»

- Іслам – це релігія справедливості до всіх людей. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, Аллах закликає до справедливості, добрих справ і підтримки родичів. Він забороняє мерзотне, відразне й нечесиве. І Він повчає вас — можливо, будете пам’ятати ви!”

(Ан-Нахль, 90)

- Іслам – це релігія легкості і великодушності. Всевишній Аллах сказав:

“Аллах бажає вам полегшення, а не утруднення”.

(Аль-Бакара, 185)

- Іслам – це релігія, яка оберігає людське життя і захищає його від небезпек. Всевишній Аллах сказав:

“О ви, які увірували! Не пожирайте майна одне одного шляхом неправди, а займайтеся торгівлею, якою ви будете взаємно задоволені. І не вбивайте одне одного! Воістину, Аллах Милосердний до вас!”

(Ан-Ніса, 29)

- Іслам – це релігія, яка оберігає тіло ззовні, за допомогою очищення і чистоти. Всевишній Аллах сказав:

“Тебе запитують про місячні. Скажи: «Вони спричиняють страждання. Тож не торкайтесь дружин під час місячних їхніх. Уникайте зносин із ними, поки не очистяться вони. А коли вони очистяться, то приходьте до них — так, як наказав вам Аллах». Воістину, Аллах любить тих, які каються, любить тих, які очищуються!”

(Аль-Бакара, 222)

- Іслам – це релігія, яка оберігає тіло зсередини, забороняючи вживати їжу і пити понад міру. Це релігія, яка

втримує від перетинань меж дозволеного. Всевишній Аллах сказав:

“О сини Адама! Вбирайтеся в одяг свій, де б ви не здійснювали поклоніння. Їжте й пийте, але не понад міру. Воістину, Він не любить тих, які порушують міру!”

(Аль-Араф, 31)

• Іслам – це релігія охорони навколишнього середовища. Всевишній Аллах сказав:

“І не поширюйте безчестя на землі після того, як вона стала кращою. Кличте Його зі страхом і надією. Воістину, милість Аллаха близька до тих, які роблять добро!”

(Аль-Араф, 56)

• Іслам – це релігія м'якості і піклування про тварин.

Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Якось одного чоловіка, який йшов своєю дорогою, почала мучити сильна спрага. Він знайшов криницю, спустився до води і напився, а коли вібрався звідти, несподівано побачив перед собою собаку, який висовував язик і через спрагу їв вологу землю. (Побачивши це), чоловік сказав собі: «Цю собаку спрага мучить так само, як мучила вона й мене», – після чого він знову спустився до води, наповнив нею свій черевик, взяв його в зуби і не випускав його з рота, поки не вібрався наверх. (Піднявшись на поверхню землі,) він напоїв собаку, і Аллах віддячив йому за це, простивши йому (його гріхи)». (Люди) запитали: «О Посланець Аллаха, хіба ми отримаємо нагороду і за тварин?» Він сказав: «Нагорода буде за все живе».

• Іслам – це релігія справедливості і добрих справ. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, Аллах закликає до справедливості, добрих справ і підтримки родичів. Він забороняє мерзотне, відразне й нечесиве. І Він повчає вас — можливо, будете пам’ятати ви!”

(Ан-Нахль, 90)

- Іслам – релігія рівності між усіма людьми. Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «О люди! Воістину, Ваш Господь – Один, і ваш праотець – один. І немає переваги у араба над неарабом, і у неараба над арабом. Як і немає переваги білої людини над чорною, і чорної над білою! Перевага одних людей над іншими може бути лише в богобоязливості!»

Що ж стосується становища людей у мирському житті, то Аллах дарував їм різний життєвий наділ. Деяких Він зробив багатими, а деяких – бідними. Як про це сказав Всевишній Аллах:

“Одним із вас Аллах дарував перевагу перед іншими в Своєму наділі. Але, ті, які мають перевагу, не бажають віддавати свій наділ рабам, щоб не бути з ними рівними. Невже вони заперечують милість Аллаха?”

(Ан-Нахль, 71)

Одних Він зробив хворими, а інших – здоровими; когось високим, а когось – низьким тощо. Всевишній Аллах сказав:

“Невже це вони ділять милість твого Господа? Це Ми розподілили їхні засоби до прожиття в земному житті! Одним із них Ми дарували перевагу над іншими, щоб одні з них брали собі інших за слуг. Милість твого Господа краща за те, що вони собі накопичують!”

(Аз-Зухруф, 32)

Деяких Він зробив бесплідними, а деяких наділив нащадками різних статей: хлопчиками, дівчатками або і тими, й іншими. Аллах творить, що побажає і робить те, що хоче. Все це виходить з мудрості, яку знає тільки Він. Всевишній Аллах сказав:

“Аллаху належить влада над небесами й землею; Він створює, що побажає! Він дарує дівчинку, кому побажає, і дарує хлопчика, кому побажає, або й пару — доньку та сина; а кого побажає, залишає бесплідним! Воістину, Він — Всезнаючий, Всемогутній!”

(Аш-Шура, 49-50)

Потрібно розуміти, що всеітечії і релігії, крім ісламу, який є закликом Печатки пророків – Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха), прямо чи опосередковано отримують необмежену підтримку від світового сіонізму, який вбачає загрозу в правильному ісламі. Бо він може покласти край беззаконню сіонізму і знищити його надії на експлуатацію людей і благ цього Всесвіту. Також світовий сіонізм щосили намагається вигадати нові течії і секти, в яких буде виявлятися згода, дружба і схильність до відмови від багатьох принципів, чого ніяк не може допустити вільна, цивілізована і культурна людина. Все це робиться через страх перед можливістю об'єднання людства під покровом істинної релігії, з розквітом якої проявиться істина і зникне брехня. Саме тоді віруючі відплатять тим, хто їх принижував і колонізував, забираючи багатства їхніх країн, і відвертав людей від поклоніння Господу світів до поклоніння рабам.

Повернення до витоків

У віх нас є можливість повернутися до витоків своєї релігії, яку Всевишній Аллах схвалив для Своїх рабів – до релігії іслам. Зараз вона є, але настануть такі обставини, які позбавлять нас її попри наше небажання. Як про це повідомив Всевишній і Всеблагий Аллах:

“У місцях поклоніння Аллаху прислужують ті, які увірували в Аллаха й в Останній День, звершують молитву, дають закят і не бояться нікого, крім Аллаха! Можливо, саме вони йдуть прямим шляхом!”

(Ат-Тавба, 18)

Всевишній і Всеблагий Аллах пояснив становище невіруючого, коли до нього приходить смерть і він починає бачити істину, яка відкривається перед його очима. Тоді невіруючий визнає правдивість посланців і хибність тієї релігії, яку сповідував. Він шкодуватиме про те, чого не зробив, та вже буде запізно для докорів сумління. Перед смертю для раба зачиняються ворота каюття і повернення – він дуже шкодує і хотів би повернутися до життя, аби стати віруючим і зректися невір'я, але час пройшов. Всевишній Аллах сказав:

“Коли смерть приходить до когось із них, то він говорить: «Господи! Поверни мене назад! Можливо, я робитиму добрі вчинки, які відкинув!» Та ж ні! Це тільки слова, які він промовляє. Перепона буде за ними аж до Дня, коли вони воскреснуть!”

(Аль-Мумінун, 99-100)

Коран роповідає нам історію фараона, який скоїв злочин і беззаконня, сказавши: «Я – ваш Господь Всевишній». Та коли він на власні очі побачив істину, то увірував, однак віра

не принесла йому користі – Аллах втопив його разом із його армією. Всевишній Аллах сказав:

“Тож Ми переправили синів Ізраїла через море, але Фіраун і його військо рушили слідом за ними — з ненавистю й ворожістю. І коли Фіраун став потопати, то вигукнув: «Я увірував, що немає бога, гідного поклоніння, крім Того, в Якого увірували сини Ізраїла. І я — один із відданих Йому!» Тільки тепер! А перед цим ти чинив непослух і був одним із тих, які поширюють безчестя на землі! Тому сьогодні Ми рятуємо твоє тіло, щоб ти був знаменням для наступних поколінь! Воістину, багато людей нехтують Нашими знаменнями!”

(Йунус, 90-92)

Тема для роздумів дуже важлива і актуальна. Ціна питання – вічне щастя, після якого немає нещастя – перебування в Раю, простори якого дорівнюють небесам і землі. Або ж вічне нещастя, після якого не буде щастя – у Пеклі, яке ж жахливе це місце:

“У пеклі на них чекатимуть ложа, а над ними — покривала. Так Ми винагороджуємо нечестивців!”

(Аль-Араф, 41)

Воістину, Той, Хто створив тебе, радіє твоєму каяттю і твоєму поверненню до Нього. Хто може бути величнішим за Творця, Який бажає для нас добра? Як повідомив Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха): «Воістину, Аллах радіє каяттю Свого раба, який звертається до Нього із каяттям, більше, ніж той з вас, хто (іхав) пустелею на своїй верблюдиці, яка вирвалася (і втекла) від нього зі (всіма) його харчами і водою, зневірився (знайти) її, прийшов до якогось дерева і ліг в його затінку, вже не сподіваючись (побачити

свою верблюдицю). І коли він знаходився в такому становищі, раптом виявилось, що вона стоїть поруч з ним, і тоді він взяв її за повід і сказав: «О Аллах, Ти – раб мій, а я – Твій Господь!» – помилившись через надмірну радість». Що може бути величнішим за милосердя цього Творця, Який хоче помилувати нас і бажає нашого щастя? Як повідомив Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха): «Істинно, у Аллаха – сто милостей, з яких Він зіслав лише одну – милість між джинами, людьми, тваринами і гадами... Саме через неї вони люблять одне одного, через неї вони жаліють одне одного, через неї звір любить дитя своє... Але Аллах залишив на потім дев'яносто дев'ять милостей, якими Він помилує рабів Його в День Воскресіння».

Прочитай ці аяти з Корану, аби ти знав про ту велику нагороду, яку отримаєш від Свого Творця після повернення до витоків своєї релігії – до ісламу й віри у Його останнє зіслане законодавство. Нагорода, котру ти отримаєш після повернення до Нього – це прощення всіх твоїх гріхів і заміна твоїх поганих діянь на добрі. Чи чув ти про таку щедрість?

Лише той, хто зазнав збитку, відмовиться від такого великого достоїнства!

- Всевишній Аллах сказав:

“Які не звертаються замість Аллаха до іншого бога, які не вбивають живої душі, не маючи на те права, які не чинять перелюбу, — а хто робить так, того спіткає кара! У День Воскресіння його кара примножиться, і він назавжди залишиться принижений. Окрім тих, хто покався, увірував і робив добро, Аллах замінить їхні лихі вчинки на добрі справи. Аллах — Прощаючий, Милостивий! Хто покається й робитиме добро, той справді щиро звернеться до Аллаха!”

(Аль-Фуркан, 68-71)

- Всевишній Аллах сказав:

“Скажи тим, які не вірують, що, коли зупиняться вони, то їм простять їхнє минуле. Та якщо вони знову повернуться до свого, то вже був приклад давніх!”

(Аль-Анфаль, 38)

- Всевишній Аллах сказав:

“І ті, як вчинили щось мерзотне або вчинили несправедливо із самими собою, згадують Аллаха та благають у Нього прощення гріхів їхніх; а хто ж прощає гріхи, окрім Аллаха? Ті, які не повторюють скоєного, знаючи про це”.

(Аль Імран, 135)

- Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, Аллах приймає каяття тих, які творили зло через своє невігластво. І якщо вони швидко після цього покаються, то Аллах прийме каяття їхнє. Аллах — Всезнаючий, Мудрий!”

(Ан-Ніса, 17)

- Всевишній Аллах сказав:

“Аллах прагне прийняти каяття ваше! А ті, які йдуть за своїми пристрастями, прагнуть відвернути вас якомога далі”.

(Ан-Ніса, 27)

- Всевишній Аллах сказав:

“Вони прагнуть від тебе лиха швидше, ніж добра, хоча ще раніше за них були приклади кари. Воістину, твій Господь дарує прощення людям за їхню

несправедливість. Воістину, твій Господь — суворий у покаранні!”

(Ар-Рад, 6)

- Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, Я прощаю тим, які покаялися, увірували, робили добро та йшли далі прямим шляхом!”

(Та Га, 82)

- Всевишній Аллах сказав:

“Кличте названих синів за іменами їхніх батьків. Це справедливіше перед Аллахом. А якщо ви не знаєте імен їхніх батьків, то вони — ваші брати в релігії та близькі! Не буде гріха на вас, якщо ви попередньо не мали такого наміру в серці. Аллах — Прощаючий, Милосердний!”

(Аль-Ахзаб, 5)

- Всевишній Аллах сказав:

“Якщо робитимете ви добро відкрито чи потаємно, або ж простите зло, то Аллах — Прощаючий, Всемогутній!”

(Ан-Ніса, 149)

- Всевишній і Всеблагий Аллах в священному хадісі сказав: «О син Адама, воістину, Я буду прощати тобі, не звертаючи уваги на те, які (гріхи) ти (скоїв), доти, поки ти не перестанеш звертатися до Мене і покладатися на мене! О син Адама, якщо зробиш ти стільки гріхів, що сягнуть вони хмар небесних, а потім попросиш у мене прощення, то Я прошу тебе! О син Адама, воістину, якщо прийдеш ти до Мене з (такою кількістю) гріхів, (що заповнять вони собою) мало не всю землю, але зустрінеш Мене, не поклоняючись поряд зі Мною нічому іншому, Я обов'язково дам тобі прощення, яке (покриє собою всі ці гріхи)».

- Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, я знаю того з мешканців Раю, який увійде туди останнім, і останнього з мешканців Пекла, який останнім вийде звідти. У Судний День приведуть чоловіка і скажуть: "Покажіть йому його малі гріхи і зітріть його великі гріхи!" І йому будуть показані його малі гріхи і буде сказано: "У такий-то день ти зробив те-то й те-то", – а він, в той момент, буде перейматися за те, щоб йому не показали його великі гріхи. Потім йому буде сказано: "Воістину, замість кожного гріха – для тебе буде добра справа", - а він скаже: "Господи! Я зробив те, чого не бачу тут..." І я побачив як Посланець (мир йому і благословення Аллаха) розсміявся так, що було видно його задні зуби.

Моменти для роздумів

Всі існуючі на землі релігії, з точки зору ісламу, є помилковими, адже до них проникло багатобожжя і поклоніння іншим створінням поряд з Аллахом. Або ж вони не є небесними релігіями – їх вигадали люди, відчуваючи вроджену потребу в існуванні якоїсь релігії, яку б вони змогли сповідувати. Та вони зазнали поразки і зійшли з правильного шляху, бо немає іншої істинної релігії, крім ісламу. Слід знати, що існує три небесних законодавства – Тора, Євангеліє і Коран – законодавство Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха). На жаль, Тора і Євангеліє були спотворені, тому сьогодні вони не існують серед людей в первісному вигляді. На це вказують явні протиріччя, якими вони пронизані, а також багатобожжя і приниження гідності Господа, Святий Він та Великий. Про все це можна детальніше дізнатися в спеціальних книгах, присвячених роз'ясненню даного питання. Кожен, хто прочитає цю книгу, має дати розуму можливість оцінити свою релігію. Чи розумно поклонятися божествам, які навіть собі не можуть принести користі чи шкоди?! Чи розумно поклонятися таким самим створінням, як і ми, котрі не владають ані життям, ані смертю, ані воскресінням?! Чи розумно те, що ми не маємо потреби у Творці, але відчуваємо необхідність у творіннях, які не можуть захистити нас від зла? Чи розумно поклонятися таким самим людям, як і ми, які є створеними і не в змозі творити?

- Покоління в ісламі – виняткове право Творця. Такого права немає у творінь. Всевишній Аллах сказав:

“Ваш Господь сказав: «Кличте Мене, і Я відповім вам! Воістину, ті, які гордували поклонінням Мені, ввійдуть до геєни приниженими!»”

(Гафір, 60)

- Покоління в ісламі відбувається напряму, між Аллахом і Його рабами, без будь-яких посередників або заступників. Всевишній Аллах сказав:

“Чи не Аллаху належить щира релігія? А ті, які беруть собі помічників замість Нього, говорять: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллаха!» Воістину, Аллах розсудить між ними в тому, про що вони сперечалися! Воістину, Аллах не веде прямим шляхом тих, які брешуть, які не вірують!”

(Аз-Зумар, 3)

Аяти, які спонукають до роздумів тих, хто надає Аллаху співтоваришів

- Слова Всевишнього Аллаха, які пояснюють повну недосконалість всіх, кому поклоняються разом із Ним:

“Замість Нього вони беруть собі богами тих, які нічого не творять, але створені самі; тих, які не мають влади завдати собі шкоди чи принести користь; тих, які не мають влади ні над смертю, ні над життям, ні над воскресінням!”

(Аль-Фуркан, 3)

- Слова Всевишнього Аллаха про безсилля всіх, кому поклоняються разом з Ним:

“Якщо ти запиташ у них, хто створив небеса й землю, то вони неодмінно скажуть: «Аллах!» Скажи: «Чи ви бачили тих, кого кличете замість Аллаха? Якщо Аллах побажає вразити мене лихом, то хіба зможуть вони відвернути Його лихо? А якщо Він побажає мені милості, то хіба зможуть вони втримати Його милість?» Скажи: «Достатньо мені Аллаха. На Нього нехай покладаються ті, хто покладається!»”

(Аз-Зумар, 38)

- Слова Всевишнього Аллаха про ворожнечу в Судний День до тих, кому поклоняються разом з Аллахом, щодо тих, хто їм поклонявся:

“Хто ж заблукав сильніше, ніж той, хто кличе замість Аллаха тих, які не дадуть йому відповіді аж до Дня Воскресіння та й не знають про його заклики? Коли люди будуть зібрані, ті стануть їхніми ворогами та зрікатимуться їхнього поклоніння”.

(Аль-Ахкаф, 5-6)

О той, хто поклоняється вогню, дереву, корові, каменю або іншим об'єктам, поміркуй над Словами Всевишнього Аллаха:

“Воістину, ті, кого ви кличете замість Аллаха — раби, подібні до вас. Тож покличте їх, нехай вони дадуть вам відповідь, якщо ви говорите правду! Чи є в них ноги, якими ходять вони? Чи є в них руки, якими щось беруть? Чи є в них очі, якими вони бачать? Чи є в них вуха, якими чують вони? Скажи: «Кличте своїх ідолів, а тоді хитруйте проти мене й не давайте мені відстрочки! Воістину, мій Покровитель — Аллах, Який зіслав Писання. Він захищає праведників!»”

(Аль-Араф, 194-196)

О той, хто звершує ритуальний обхід, звертається з благаннями і поклоняється мерцям у могилах і мавзолеях, поміркуй над Словами Всевишнього Аллаха:

“Не клич замість Аллаха того, хто не принесе тобі ні користі, ні шкоди. А якщо ти зробиш це, то будеш одним із несправедливих!”

(Йунус, 106)

О той, хто пішов за власними пристрастями, не бажаючи дозволеного і не відчуваючи відрази до забороненого, поміркуй над Словами Всевишнього Аллаха:

“А якщо вони не дадуть тобі відповіді, то знай, що вони лише йдуть за своїми пристрастями. А хто заблукав сильніше за того, хто йде за своїми пристрастями без жодного дороговказу від Аллаха Воістину, Аллах не веде прямим шляхом несправедливих людей!”

(Аль-Касас, 50)

Знай, що кожен об'єкт поклоніння зречеться того, хто йому поклонявся і взяв у помічники разом з Аллахом. Всевишній Аллах сказав:

Серед людей є такі, які приписують Аллаху рівних та люблять їх так, як люблять Аллаха. Але ж ті, які увірували, люблять Аллаха ще сильніше! Якби ж нечестивці, побачивши кару, побачили б ще й те, що вся сила належить саме Аллаху, і що Він — суворий у покаранні! Коли ті, за ким йшли, зречуться тих, хто за ними йшов, і хто побачить кару, то розірвуться між ними зв'язки.

(Аль-Бакара, 165-166)

Наш Господь в Корані розповів історію Ібрагіма (мир йому) і Німруда – тирана, який претендував на якості божественності. Так, він був переконаний, що може оживляти мертвих. Пророку Аллаха Ібрагіму (мир йому) залишалось лише дискутувати і вести з Німрудом розумний діалог, аби пояснити брехню і неспроможність його заяв. Ібрагім (мир йому) попросив Німруда зробити те, на що спроможний тільки Господь – вивести сонце з заходу, а не зі сходу. Всевишній Аллах сказав:

“Чи ж ти не знаєш того, який сперечався з Ібрагімом відносно Господа його, бо дарував Аллах такому владу? Сказав Ібрагім: «Господь мій — Той, Хто дарує життя та смерть!» А той відповів: «Я дарую життя та смерть!» Тоді Ібрагім сказав: «Воістину, Аллах підіймає сонце зі сходу. А ти підійми його із заходу!» І знітився той, який не вірив! Аллах не веде прямим шляхом людей нечестивих!”

(Аль-Бакара, 258)

Коли фараон почав претендувати на божественність, то Муса (мир йому) попросив довести свої слова вчинками і почав вести з ним логічний діалог, аби вказати фараону на його брехню і безсилля перед ошуканими людьми. Муса (мир йому) зажадав, щоб фараон вивів зі сходу ті планети, які з'являються із заходу. Всевишній Аллах сказав:

«Фіраун сказав: «А що таке Господь світів?» Муса відповів: «Господь небес, землі й того, що між ними, якщо ви впевнені!» Тоді Фіраун сказав тим, хто був поруч: «Ви чуєте?!» Муса сказав: «Ваш Господь і Господь ваших прабатьків!» Фіраун сказав: «Воістину, посланець, якого послано до вас — божевільний!»

Муса сказав: «Господь сходу, заходу й того, що між ними, якщо ви розумієте!»»

(Аш-Шуара, 23-28)

Все це було зроблено для того, аби просвітити людей, що поклоніння і віддалення від будь-якого співтовариша заслуговує тільки Аллах. Він змусив рухатись твою вроджену якість (фітра), Він звернувся до твого розуму, створеного без схильності до приниження перед творіннями. І, без сумніву, розум приведе тебе до усвідомлення помилковості поклоніння створінням і взяття їх помічниками разом з Аллахом.

Поки ще не пізно...

Давайте ж поміркуємо своїм здоровим глуздом і правильною вродженою якістю: на чому ми тримаємось? Мирське життя дуже коротке, щоб людина його марнувала. Всевишній Аллах сказав:

“Знайте, що життя в цьому світі — лише гра та забава, прикраси та хвастоці поміж вами, змагання у збільшенні майна та дітей — подібне воно дощу, після якого посіви дивують сіяча; далі ти бачиш їх жовтими, а потім вони всихають. А в майбутньому житті — кара жорстока або прощення від Аллаха та вдоволення Його. І життя в цьому світі — ніщо інше, як блага примарні!”

(Аль-Хадід, 20)

Це не означає чернецтво або усамітнення, адже іслам його забороняє. Всевишній Аллах сказав:

“Користуючись тим, що дарував тобі Аллах, шукай наступного життя, але не забувай про свою частку в земному житті. Роби добро — так, як вчинив із тобою Аллах, і не прагни ширити безчестя на землі. Воістину, Аллах не любить нечестивих!»”

(Аль-Касас, 77)

Аллах обдарував нас інтелектом, щоб ми користувалися ним і він приносив нам користь як у мирському, так і у вічному житті. Але, на жаль, багато людей витрачають силу розуму так, що це приносить їм користь лише у мирському житті, завдаючи шкоди іншим. Аллах так описав цю категорію людей:

“Вони знають про земне життя тільки явне, а до життя наступного вони неухважні”.

(Ар-Рум, 7)

Спритний, кмітливий і розумний той, хто користується своїм розумом для досягнення користі як в релігії, так і в мирському житті. Така людина здобуває те, що принесе їй щастя. Вона виносить благо з усього створеного Аллахом в цьому Всесвіті, накопичує знання, які наближають її до свого Господа, аби бути готовою до подій після смерті. Людина має потребу побути наодинці і подумати над тим, яку релігію вона сповідує. Адже це – доленосне питання. Розумна людина не може жертвувати слідуваням релігії або спотвореним і помилковим переконанням, які не відповідають логіці і здоровому глузду. Завдяки розуму, яким Аллах наділив людину, вона може відрізнити істину від брехні, правильне від хибного. Аллах зробив тобі велику ласку, дарувавши можливість мислити, не для того, щоб ти сліпо слідував чомусь. На жаль, саме так відбувається з багатьма людьми, які застали своїх батьків і дідів на певному віровченні і релігії і успадкували їх переконання. Так, наприклад, в Індії є безліч віровчень, до яких виникає відразу лише з одного погляду, не кажучи вже про їх несприйняття вродженою якістю: поклоніння мишам, статевим органам, коровам, камінню тощо. Один вчений навіть сказав: «В Індії поклоняються всьому, крім Аллаха!» – маючи на увазі немусульманські релігії Індії. Це сталося через сліпе слідування, без пошуків і уточнень. Всеблагий і Всевишній Аллах засудив цю категорію людей, сказавши:

“Коли говорять їм: «Прийдіть до того, що зіслав Аллах, і до Посланця», вони говорять: «Достатньо для нас того, з чим знайшли ми батьків наших». А якщо батьки їхні не розуміли нічого й не йшли прямим шляхом?”

(Аль-Маїда, 104)

І нехай ніхто не думає, що я ображаю віровчення інших людей або насміхаюсь над ними, ні. Коран нам заборонив це. Всевишній Аллах сказав:

“Не ганьте тих, до кого вони звертаються замість Аллаха, інакше через свою ворожість і невігластво вони почнуть ганити Аллаха. Так Ми зробили для кожного народу вчинки його прекрасними, але потім вони повернуться до Нас, і Ми розкажемо їм про те, що робили вони!”

(Аль-Анам, 108)

Сильне бажання донести до людей знання про істинну релігію, моя любов до поширення добра, миру і злагоди між ними, а також мій страх за болючий кінець, який чекає після смерті на тих, хто поклоняється не Аллаху і не на основі законодавства, зісланого Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха).

Заради істини, ти маєш задіяти свій розум і мислення, які допоможуть тобі усвідомити, на чому ти тримаєшся. Усамітнись сам із собою і подумай про Царство Небесне, про землі і про те, що створив Аллах всередині них. Будь серед тих, про кого Всевишній Аллах сказав:

“Які згадують Аллаха стоячи, сидячи та лежачи, які роздумують над творінням небес і землі: “Господи наш! Ти не створив усе це марно. Преславний Ти! Врятуй же нас від кари вогнем!””

(Аль Імран, 191)

Нехай відкриється тобі правда, про яку сповістив Всеблагий і Всевишній Аллах: Він не створив увесь цей Всесвіт даремно чи заради забави. Аллах сказав:

“Ми не створювали небес, землю і того, що поміж ними, заради розваги, а Ми створили їх лише в істині; але більшість людей не знає!”

(Ад-Духан, 38-39)

Правда полягає в тому, що людина не була створена даремно – без встановлених наказів і заборон, без нагороди і покарання. Всевишній Аллах сказав:

“Невже ви вважаєте, що Ми створили вас для забави та що ви не повернетесь до Нас?» Всевишній Аллах, Істинний Володар! Немає бога, гідного поклоніння, крім Нього, Господа великого трону!”

(Аль-Мумінун, 115-116)

Звичайно, кожна людина, в питаннях свого мирського життя, шукає найкраще – те, що забезпечить їй щастя: як в їжі, питті, одяз, так і в усьому іншому. Так само вона має підходити й до питань свого віровчення і релігії: потрібно шукати найкращу і найповноціннішу релігію, в якій немає протиріч і невідповідностей, з правильною вродженою якістю і здоровим глуздом. В ісламі людина знайде щастя для своєї душі і спокій для серця. У цій невеликій книзі я закликаю шановного читача до вивчення ісламу – завершальної релігії. Він відкриє для себе релігію Єдинобожжя, яка не суперечить вродженій якості і логіці; релігію, яку схвалив Аллах для Своїх творинь. Ти зможеш зрозуміти це тільки після успіху від Аллаха, після того, як звільниш свою душу від мирських пристрастей і релігійних забобонів. Тож почни свій пошук і вивчення ісламу з його достовірних джерел – від богобоязливих релігійних вчених, які не хочуть отримувати за навчання релігії мирські блага. Їх найбільше бажання полягає у вдоволенні Аллаха і порятунок їх братів-людей від Вогню. Стережися тих, хто

використовує релігію і ісламське законодавство (шаріат) як джерело заробітку. Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, ті, які приховують із Писання те, що зіслав Аллах та продають це за мізерну ціну, ось вони то й наповнять свої черева вогнем! Аллах не говоритиме з ними у День Воскресіння і не очистить Він їх. Чекає на них болісна кара!”

(Аль-Бакара, 174)

Доклади зусилля, аби твоя душа знайшла Аллаха і приховану від тебе істину, і ти побачиш Аллаха разом з тобою. Він поведе тебе Прямим шляхом і вкаже тобі на нього. Всевишній сказав:

“А тих, які ведуть боротьбу заради Нас, Ми неодмінно поведемо Нашими шляхами! Воістину, Аллах із тими, які роблять добро!”

(Аль-Анкабут, 69)

Складний вибір

Зміна релігії – одне з найскладніших рішень, яке може прийняти людина в своєму житті. В середині неї борються добро і зло, прихильність і її відсутність, але воно заслуговує, аби людина пожертвувала заради нього всім. Всевишній Аллах сказав:

“*(Буде сказано) в День, коли невіруючих поставлять перед вогнем: «Невже це не істина?» Вони скажуть: «Так, клянемося нашим Господом!» А Він скаже: «Скуштуйте ж кару за те, що ви не вірували!»*”

(Аль-Ахкаф, 34)

Знай, що існують лише два шляхи: шлях, що веде до Раю, який прокладається тільки через посланців Аллаха, і шлях, що веде до Пекла, який буває в разі слідування своїм пристрастям. Ми схожі на людину, яка стоїть на перехресті: вона не знає, яка з доріг приведе до мети, поки не з'явиться той, хто знає істинний шлях, і не вкаже їй на нього. Такими були посланці Аллаха.

Що може бути складнішим за атеїста чи людину, яка поклонялася Аллаху не на основі релігії, з якою прийшли Його посланці і яку Він схвалив для Своїх рабів, коли вона відкриє для себе такі істини і пояснення, від яких можуть посивіти немовлята, а у вагітних можуть початися пологи? Всевишній Аллах сказав:

“Невже вони, замість виконання обіцяного, чекають чогось іншого? Того Дня, коли це здійсниться, скажуть ті, які раніше забули про Писання: «Посланці Господа нашого приходили з істиною. Чи маємо заступників, які б заступилися за нас? Чи повернуть нас назад, щоб ми

робили не те, що робили раніше?» Вони втратили самих себе. Залишили їх ті, кого вигадували вони!»

(Аль-Араф, 53)

В той день душа захоче відкупитися найціннішим, що у неї було у мирському житті. Всевишній Аллах сказав:

“У той День грішник захоче відкупитись від карі своїми синами, своєю дружиною та своїм братом, та родом, який давав йому притулок, та всіма жителями землі — лише для того, щоб потім врятуватись! Ні! Це — полум’я”.

(Аль-Маарідж, 11-15)

Кожен з нас, через свою вроджену якість, знає, що існує добро і зло і може відрізнити їх одне від одного за допомогою розуму, яким нас наділив Аллах. Небесні законодавства були зіслані тільки для того, щоб вказати на добро і заборонити зло. Всі люди є братами за своєю сутністю – їх об'єднує один праотець і єдина праматір. Тому ми хочемо, щоб нас об'єднала одна релігія – іслам, з яким прийшли всі пророки і посланці. Ми хочемо слідувати останньому законодавству, яке зіслав Аллах, і залишити всі вигадані об'єкти поклоніння й ідолів, про які Аллах не посилав жодного доказу. Також ми хочемо віддалитися від надмірного звеличення тих чи інших особистостей і повернутися до поклоніння Єдиному Аллаху, у Якого немає рівних.

Висновок

У всіх людей є можливість жити на цій землі в мирі, злагоді, душевному спокої, із щирістю і любов'ю. Цього можна досягти, об'єднавшись на істинній релігії, яка зробить їх рабами Аллаха. Вона гарантує рівність між усіма людьми, не звертаючи уваги на колір шкіри, мову чи походження. Вона забезпечить їх свободу – ніхто не буде нікого поневолювати. У цій релігії старший милосердно ставиться до молодшого, а молодший поважає старшого. У цій релігії немає місця пригніченню. Слабкий є сильним, поки повністю не візьме своє право, а сильний є слабким, поки не віддасть те, що має віддати. У цій релігії повертається довірене на зберігання, мінімальний рівень злочинності, дотримуються прав, оберігаються життя, майно і честь. В ній особлива увага приділяється звершенню добрих справ – відбувається заклик до схвалюваного і заборона поганого, аби запобігти злу і люди знаходились в безпеці. Це лише деякі з багатьох особливостей істинної релігії. Як я вже казав раніше, світовий сіонізм за допомогою ЗМІ, які своїми тенетами охопили весь світ, хоче віддалити людство від цієї релігії. Вони зображують іслам у світлі відсталості і порушення прав людини, бо знають, що їх подальше існування залежить від придушення ісламу, а зникнення – від його поширення та прийняття людьми. Тому сіонізм щосили намагається спотворити образ ісламу в світі. Та вони схожі на того, хто намагається затулити сонце своїми руками. Істина світить яскравіше, а брехня тьмяніє. Як про це повідомив Всевишній Аллах:

“Вони прагнуть загасити світло Аллаха своїми вустами, та Аллах бажає довершити світло Своє, хоч би це й було ненависне для невірних!”

(Ат-Тавба, 32)

Поміркуй сам і не дозволяй комусь іншому думати за тебе. Будь вільним у прийнятті рішень і не слідуй сліпо. Коли знання були недоступні, а про розвиток було й годі говорити, виправданням людей було невігластво, та тепер немає жодних підстав для виправдань. Дуже легко можна знайти будь-яку інформацію. Через поширення різноманітних засобів зв'язку, світ став схожим на одне село. Я знаю, що прийняти це рішення важко, але воно варте того, щоб над ним замислитись. Справжня релігія Аллаха буде існувати аж до настання Судного Дня. Тож будь серед тих, хто, переконавшись в істині, пішов за нею, увірував і став закликати до неї. Це якості культурної і цивілізованої людини, яка шукає добро і віддаляється від брехні. Правий був Всемогутній Аллах:

“Він — Той, Хто послав Свого Посланця з прямим шляхом і релігією істини, щоб перевершити нею всі інші релігії, хоч би це й було ненависне для багатобожників!”

(Ат-Тавба, 33)

Я благаю Аллаха наставити твоє серце на Прямий Шлях, зробити світлою твою дорогу і, взявши тебе за руку, направити до істини. Хвала Аллаху, Господу світів, нехай благословить Аллах і вітає нашого Пророка Мухаммада, його сім'ю і сподвижників.

Зміст

Вступ

Хто такий Аллах?

Де Аллах?

Такий Аллах

Розумні докази існування Аллаха

Розумні докази того, що Аллах – Єдиний

Чи має Аллах потребу в Своїх творіннях?

Причини створення людства

Розумні докази з Корану щодо можливості воскресіння

Що говорить Священний Коран про походження людства?

Хто така людина?

Обрання Аллахом нащадків Адама

Поява багатобожжя серед людей

Потреба людства у посланцях

Людська сутність пророків і посланців (мир їм усім)

Всі пророки закликали до поклоніння Єдиному Аллаху

Сучасні законодавства і філософські течії

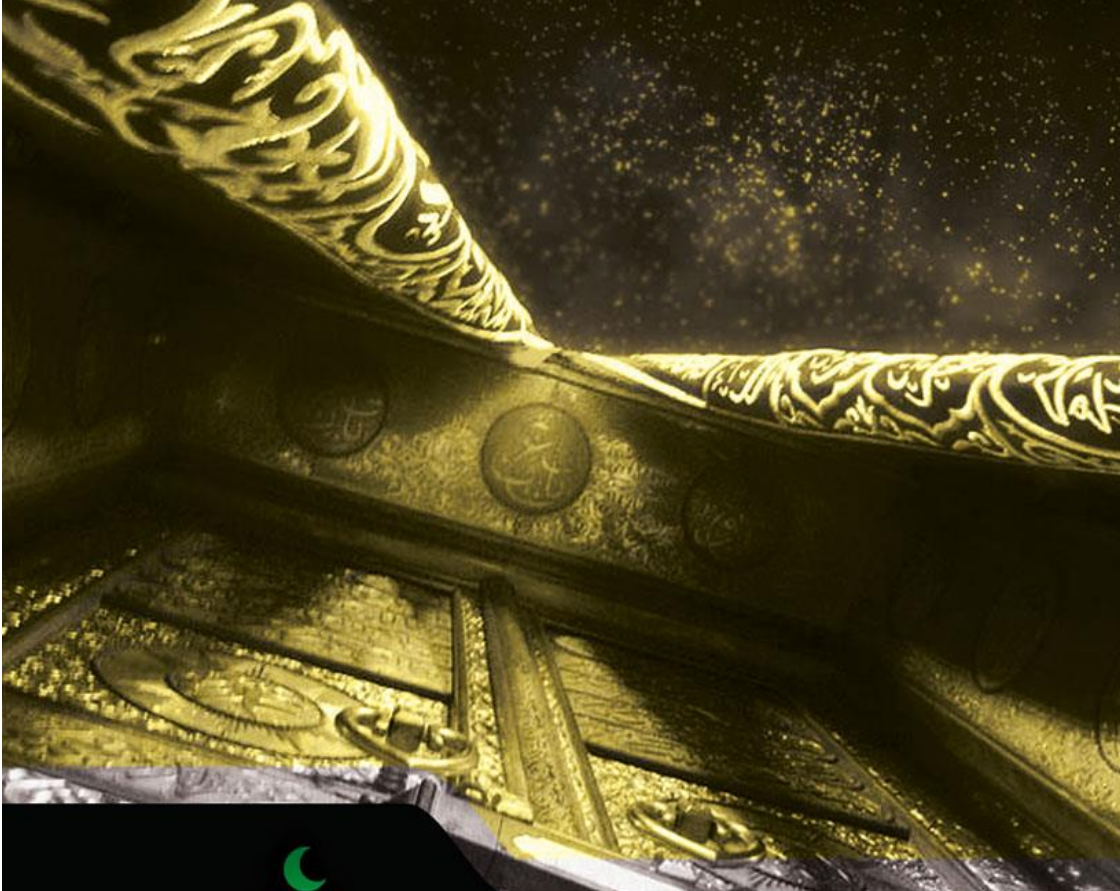
Повернення до витоків

Моменти для роздумів

Поки ще не пізно...

Складний вибір

Висновок

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM